

TŘETÍ ČÁST OD strany 150 do strany 225

Kroniku do roku 1983 přepsala na osobním počítači Marie Vojtová, kronikářka obce Dubějovic od roku 1998.

Kronika byla přepsána v programu Microsoft Word pro Windows 95 verze 7a, přílohy byly zkopírovány na skeneru. Tato data byla zapsána na CD.

Kronika – strana 151

Nejen v horských oblastech, ale i v proslulých lázeňských místech a také v zahraničí. Z Dubějovic byly družstevnice mimo jiná místa, v Karlových Varech, v Mariánských lázních a letos již po kolikáté v Luhačovicích. Před dvěma roky byla skupina žen v Sovětském svazu. Letos již se některé připravují na rok 1979 na některé místo k moři. Tyto vzácné rekreace poskytuje družstevníkům. Jednotné zemědělské družstvo, v němž pracuje z uvedeného počtu velká část důchodců, kteří se těchto rekreací též zúčastňují. Nutno tedy konstatovat, že v době velkého rozvoje a pokroku se dá velmi dobře žít i na vesnici. Přesto však z vesnic stále obyvatel ubývá. V Dubějovicích i při pohybu obyvatel v letošním roce, zůstal stav stejný jak v roce 1977. V roce příštím 1979 podle místních zpráv, je předpoklad, že odejde z obce 11 obyvatel. Jsou to 3 mladé rodiny a k vystěhování z obce mají různé důvody jako změna zaměstnání s novým bytem apod. V Dubějovicích v současné době opět převládá ženské pohlaví. Z celkového počtu obyvatel je 76 osob ženského a 55 mužského pohlaví. Dále stojí za úvahu, zvláště mužům, že s tak malého počtu obyvatel je 17 vdov a žádný muž vdovec. Tato situace s převahou vdov se traduje již od první světové války. Kdy se nevrátilo několik mužů, otců rodin, a někteří záhy zemřeli na následky války s narušeným zdravím. Nemám na mysli tento stav svádět jen na následky války z roku 1918, ale skutečnost je taková, že muži umírají poněkud dříve než ženy, neboť to potvrzuje skutečná statistika v naší obci. Nejstaršímu občanu je v současné době v naší obci 83 roků a je to žena též vdova Marie Kotrčová čp. 4. Z pořadového počtu 51 obytných domů, jich stojí jen 44. Dva jsou

Kronika – strana 152

úplně neobydlené a tři jen v sobotu a neděli a to nepravidelně. V šesti domech bydlí jen po jedné osobě. V obci je prodejna potravinového zboží v budově pohostinství, která byla zřízena z části dřívějšího tanečního sálu a v níž prodává majitelka budovy pohostinství Dáša Zemanová a je to čp 12. V současné době již provdaná Trpišovská.. Každý čtvrtek o 14 hodině pravidelně přijíždí pojízdná prodejna masa „Jednoty“ s masem a s masnými výrobky. Obcí projíždí denně oběma směry 18x autobus, což jsou pravidelné linky ve všední dny. V sobotu, v neděli je provoz oběma směry 6 autobusů. Téměř v každé domácnosti je zřízená prádelna a koupelna, což je též jednou hlavní součástí životní úrovně lidí na vesnici. My všichni bychom si přáli, aby naši rodiče a i ostatní občané, kteří již nežijí, aby aspoň na chvíli viděli tu velikou změnu žití k lepšímu od r. 1948, kdy již v té rozhodující době nebyli mezi námi. Tolik stručně charakteristika života lidí v Dubějovicích ke konci roku 1978.

Výstavba

Letošního roku se v obci neprovedla výstavba (novostavba, přístavba), ani v JZD a ani soukromá. Jako vždy a každého roku si občané prováděli nutné opravy a údržby na svých domcích a kolem nich, což je důkazem zvyšování kulturnosti a zabezpečování hygieny ve svém prostředí.

Kultura

Veřejné kulturní činnosti jako různá zábavná vystoupení, estrády, divadelní představení, taneční zábavy a podobně., se v současné době v Dubějovicích od doby, kdy byl částečně zlikvidován taneční sál, nepořádají. Avšak to neznamená úpadek

Kronika – strana 153

Kulturní činnosti v obci. Po celý rok je v provozu veřejná knihovna se stálými čtenáři, mládež si pořádá své turistické pochody, o pouti se tradičně pořádá fotbalové utkání starších s mladými a od jara do pozdního podzimu mají všichni občané pěknou podívanou na pestré a voňavé záhony květin podél chodníků celou obcí, v obecním parčíku a ve všech soukromých zahrádkách. O tuto krásu na veřejných prostranstvích se starají členové místní organizace soc. svazu mládeže. O ostatní zábavu jako estrády, divadelní hry, soutěže a seriály, se stará československá televize a rozhlas. Za tancem si mladí chodí nebo jezdí do

sousedních obcí a jsou spokojeni. Toto je tečka za uplynulým rokem 1978 v historii Dubějovice.

Zapsal kronikář Stanislav Žáček.....

Kronika – strana 154

Rok 1979

Příroda a lidé

Moje záznamy o nástupu nového roku 1979 začínají opět počasím, jak skončily rokem minulým. Nutí mne k tomu rozmary této zimy, neboť jak se dovídáme z tisku, rozhlasu a televize, jsou udiveni obyvatelé i v jiných státech, kde zima způsobila velké katastrofy. Jak je zmínka na konci zápisu předcházejícího roku, že přes noc se změnila teplota ze 14 stupňů nad nulou nad 18 stupňů pod bodem mrazu, tak si počasí počíná již celý leden. Stává se, že večer prší a ráno je pěkný mráz anebo naopak. Přírodě to snad na škodu nebude, ale povrchové doly, elektrárny a jiná důležitá výroba tím velmi trpí. Ukázaly nám to televizní záběry a musíme skutečně uznat velkou obětavost pracovníků při odstraňování závad na mnoha zařízeních. Viděli jsme například namáhavou a velmi nebezpečnou práci elektrikářů na odstraňování závady na omrzlém stožáru vysokého napětí při 20 stupních mrazu. Na druhé straně jsme zas viděli, že jiní lidé právě v tuto dobu odjíždějí do lázní na rekreaci. Řekli bychom nespravedlivé, ale takový už je život. Ti, kteří jeli do lázní Luhačovic na rekreaci, to byli družstevníci důchodci z našeho zemědělského družstva a převážně ženy. Z Dubějovic to byly čtyři ženy důchodkyně, neboť tyto pracují v družstvu po celý rok a právě v této zimní době jim byla poskytnuta tato rekreace.

Nejrychlejší posel

V současné době a zvláště na vesnici se velmi vážíme čsl. rozhlasu a televize a v největší míře tisku, neboť jen v nich nacházíme nejen zábavu,

Kronika – strana 155

ale i nejrychlejší zprávy z celého světa. A proto každý, i ten méně kulturní občan si rád poslechne nebo přečte zprávy ze světa a posedí i televize,. Je to také hlavní

podnět k diskusím při setkání známých jak na ulici, tak mezi dělníky v zaměstnání a vůbec tam, kde se sejde více lidí. A právě v tyto dny od 19 února lidé nejen diskutují, ale jsou velmi rozhořčení, když uslyšeli ve zprávách v rozhlase a televizi o agresivních útocích čínských vojsk na zubožený vietnamský lid, který se ještě nevzpamatoval z dlouhotrvající války skončené v roce 1975. Slyšel jsem velmi rozhořčené občany i v Dubějovicích, kteří přitom vzpomněli na utrpení z obou světových válek 1914-1918, a 1939-1945 a projevíli obavy, aby nyní nedošlo ke třetí. Z jejich rozmluvy jsem vycítil, jak si nyní lidé váží svobody, demokracie a míru, který nám zajišťuje Sovětský svaz.

Výroční členská schůze JZD

Dne 23 února 1979 se konala výroční členská schůze sloučeného Jednotného zemědělského družstva v Trhovém Štěpánově v sále sokolovny. Z Dubějovic bylo na schůzi zúčastněno 28 osob. Schůze byla pečlivě připravena jak organizačně tak i dekorativně a celé prostředí působilo dokonale slavnostně. Jednání bylo zahájeno Československou státní hymnou a vystoupením pionýrů řízeným učiteli devítileté školy z Trh. Štěpánova. Referáty byly podrobně a srozumitelně předneseny, což zdůraznilo správné řízení a sledování hospodaření. Důkaz dobrého hospodaření dokumentuje skutečnost, jak vyplynulo ze zprávy finanční, že průměrná mzda na jednoho pracovníka

Kronika – strana 156

činí 1978 Kčs, což je velmi citelný vzestup v zemědělství za posledních 10 let společného hospodaření. Představenstvo družstva vyhlásilo předem připravený závazek na rok 1979, který obsahuje reálné zvýšení některých ukazatelů v zemědělské výrobě. Tento závazek byl všemi členy jednohlasně schválen. Na závěr jednání promluvil vedoucí tajemník OV KSČ z Benešova s. Podhorský, který objektivně zhodnotil výsledky hospodaření družstva a připomenul vážnou situaci ve Vietnamu napadenému čínskými agresory. Po hlavním jednání bylo pro všechny přítomné, kterých bylo celkem 267, připraveno pohoštění a dobrá kapela pro tanec a zábavu. Svoz a odvoz družstevníků ze všech přidružených obcí byl zajištěn autobusy.

Tradiční maškarní průvod 24.2.1979

Z tradičních zábavných výjevů se dosud ještě u nás některé zachovaly a jeden z nich je na konec masopustu maškarní průvod obcí. A takovýto průvod, v němž byly představovány různé postavy, znázorňující i mnohá povolání jako policisté,

kominíci, fotografové, lékaři a mnoho jiných profesí, byl vždy neobyčejně zábavný. Například fotograf měl atrapu fotoaparátu a za poplatek, který napřed inkasoval, vyfotografoval občana tak, že když se díval přímo do aparátu, tak z jeho objektivu vystříkl slabý proud čisté vody třeba i do obličeje. A tak každá profese prováděla své šprýmovné kousky a vždycky za nějaký poplatek. Dne 24 února 1979 přijel takovýto soubor i s kapelou do Dubějovic. Byli to členové sportovního klubu z Trhového Štěpánova, kteří ve slušné formě navštívili každé stavení a prováděli podobné čertoviny.

Kronika – strana 157

Tak například ve chvíli, kdy se domácí obyvatelé zabývali ostatními členy skupiny, tak maskovaní obchodníci, vytáhli z králíkárný pěkného mucana ušáka a šli k hospodáři nebo hospodyni jej prodat za nějakou jimi určenou cenu. V té chvíli si nikdo nepomyslel, že je to vlastně jeho králík a rád tu velmi nízkou cenu zaplatil a byl rád, že dobře koupil. To ovšem trvalo jen malou chvíli než poznali, že zvířátko jim chybí v králíkárně a byla z toho legrace.

Oslava MDŽ při výroční schůzi ČSČK

Dne 12 března 1979 konala organizace Československého červeného kříže svoji výroční členskou schůzi spojenou s oslavou Mezinárodního dne žen. Mladí pionýři měli na tuto oslavu připraveny pěkné verše, které byly svým textem zaměřeny na uctění matek a všech žen k jejich mezinárodnímu svátku. Zúčastněno bylo 26 žen, které velmi srdečně děkovaly pionýrům za jejich upřímné uznání co pro každého znamená žena-matka. Při této příležitosti bylo vzpomenu to na ženy ve Vietnamu, které právě v této chvíli strádají se svými dětmi a muži v ohni boje, vyvolaném čínskými agresory. Tím vyniklo postavení všech lidí žijících v míru v naší socialistické vlasti. Po projevech a diskusi pohostil výbor organizace všechny přítomné z prostředků, které věnoval MNV a dozorčí výbor Jednoty. Nebylo zapomenuto ani na ty ženy, které se nemohly zúčastnit. Těm donesli pionýři zákusky domů a přáli jim tak, jako by byly na oslavě přítomny. Sousedské a hlavně lidské vztahy lidí na vesnici se dosud upevňují.

Kronika – strana 159

Veřejná schůze MNV

Dne 23 března konal občanský výbor MNV v Dubějovicích svoji veřejnou schůzi na seznámení občanů o činnosti Národního výboru sloučených obcí se střediskem v Trh. Štěpánově. Na zahájení schůze vystoupili místní pionýři ze ZDŠ Trh. Štěpánov a přednesli pěkné budovatelské verše, které charakterizovaly socialistický rozvoj všeho veřejného dění v naší vlasti,. Po té přednesl tajemník MNV s. Vinš stručný referát o mezinárodní situaci, který zakončil rozbořem činnosti za uplynulý rok a plánem na rok 1979. Plán činnosti se hlavně týkal dokončení prací v jednotlivých obcích MNV, které jsou součástí volebního programu na rok 1979. V diskusi bylo několik připomínek o potřebách práce v obci., avšak závěr z nich se nemohl učinit z toho důvodu, že nezapadají do volebního programu v tomto roce, a proto nejsou finančně zajištěny. Zúčastněno bylo 26 občanů a všichni projevovali zájem o celé jednání této schůze.

Zima se nechce vzdát vlády

Jak je psáno o zimě v začátku roku, že přes noc z 31 prosince 1978 na 1 leden se počasí změnilo ze 14 stupňů nade nulou na 18 stupňů pod bod mrazu, tak si zima počínala až do 10 května. Tak 8 dubna 1979 napadlo ještě 4 cm sněhu a ležel po celý den a místy ještě druhý den. Dne 16 května mám záznam, že přes noc s denní teplotou 25 stupňů nad nulou přišel mráz 2 stupňů a to trvalo několik dnů. Stromy a ostatní rostliny tím mnoho utrpěly, a proto jsou obavy, že bude málo ovoce, což zjistíme později a k této části doplníme.

Kronika – strana 159

Méně dřiny v zemědělství

V červnu 1979 přistávalo a naplněno umělými hnojivy opět startovalo práškovací letadlo na katastru obce Dubějovic na poli zvaném „Dolfáku“ směrem k Souticům. Část tohoto pole musela být oseta travinou v podobě letiště, aby byla stále k dispozici pro účely přistávání a ulehčení práce v přihnojování porostů obilovin pro vyšší výnosy, ale musím zde zaznamenat výroky mnoha občanů a zvláště myslivců a milovníků přírody, které jsem osobně několikrát slyšel, že tento způsob práškování nemůže trvat dlouho, neboť tím zahyne veškeré živočišstvo v přírodě, což se ji v současné době silně projevuje. Já osobně nejsem ani chemik ani myslivec, abych tyto názory sdílel a je podporoval, ale myslím si, že máme tolik vědců a výzkumných ústavů k tomu, aby tuto skutečnost uvážili, což zajisté učinili, a svoje závěry zda je to či není škodlivé, veřejnosti předložili.

Vzácná přednáška

Na veřejné vývěsní tabuli jsme si přečetli oznámení, že v neděli 15 července 1979 v 10 hodin dopoledne, uspořádá včelařský spolek spolu s MNV v Trhovém Štěpánově v místním kinu vlastivědnou přednášku o zajímavostech podblanicka a štěpánovska a o včelaření na podblanicku za starých časů. Bude promítnuto 150 barevných obrázků. Přednášku provede učitel Jaroslav Pouzar z Vlašimě. Přednáška se uskutečnila za velké účasti občanů ze Štěpánova i okolních obcí. Z Dubějovic bylo zúčastněno 14 občanů nejen ženy a muži, ale i mládež.

Kronika – strana – 160

Přednášející soudruh Pouzar při promítání barevných obrázků z podblanicka přesvědčil občany o mnoha krásách v našem kraji a připomenul, že mnozí lidé jistě v těch místech ještě nebyli, ale raději jedou do ciziny. Měl pravdu, neboť mnoho přítomných se přiznalo, že jeho připomínka je na místě, a že si přejí, ještě tato místa navštívit. Všichni odcházeli spokojeni a žádali podobnou přednášku opakovat.

Pout'ová oslava v jiném pojetí

Tradiční pout'ové oslavy jaké jsme znali v dobách soukromého podnikání, pomalu ustupují z našich obcí, které se konávaly k zasvěcení kostela nebo kaple. Tak například obec Soutice byla jednou z nich. Kostel je zasvěcen sv. Jakubu a dříve na tento svátek a později tu neděli po něm slavívali občané soutičtí svoji pout'. Na prostranství před kostelem měli cukráři, hračkaři, obuvníci, řezníci a další soukromí řemeslníci vyloženo na pultech svoje zboží a lákali návštěvníky, aby si od nich koupili. Tyto poutě měly nejraději děti. Již předem strádaly drobné peníze a žebronily na dědečkách a babičkách i rodičích, aby jim přidali. Cukráři a perníkáři nabízeli velmi pěkně ozdobená perníková srdce s nápisy třeba: „Pro Mařenku“, nebo „Z lásky“ apod. a nutili milence, aby si koupili srdce na památku. Naše obec Dubějovice patřila farností, školou, poštou a hřbitovem do Soutic. Svoji vlastní pout' slavili dubějovští občané na svátek sv. Jana Nepomuckého dne 16 května z doby, kdy jim byla zasvěcena nově postavená kaple někdy z 15 neb 16 století. Od druhé

Kronika – strana 161

poloviny 18 století, kdy byla kaple z josefínského nařízení zbořena, byla soška sv. Jana Nepomuckého přenesena do soutického kostela, kde je dosud postavena na pravé straně u hlavního vchodu. Od té doby se dubějovická pouť slavívala pro Dubějovice v Souticích. Nyní za socialistického zřízení není zapotřebí, aby se prodavači trmáceli s nějakými stánky po poutích a nabízeli své zboží. Proto také pouťové oslavy ztrácejí svůj původní charakter. Ale v Souticích přišli na něco jiného. Již po tři roky uspořádali místní společenské organizace svůj sdružený program ze současného života. Jelikož dubějovičtí občané i dříve navštěvovali poutě v Souticích ve své farnosti, tak i nyní jsou zváni na jejich nové oslavy. Na vývěsní tabuli se objevily plakáty a v domácnostech pozvánky s tímto programem: „Myslivecké sdružení, český rybářský svaz MO, státní statek Dolní Královice, hospodářství Soutice, pod záštitou občanského výboru v Souticích Vás srdečně zvou na soutické letní dny, ve dnech 28 a 29 července pořádané v rámci 30 výročí socialistického zemědělství a mezinárodního roku dítěte. A dále velký program na oba dva dny. Tato pozvánka je přiložena ke kronice v sešitě 1 dokumentů na straně 52.

Žně 1979 na celém sdruženém JZD

Rok 1979 byl zvláště poznamenán značnou proměnlivostí počasí, což mělo citelný vliv na naši přírodu v průběhu celého roku. Jak je zapsáno v začátku léta a špatném nástupu jara, že je obava o úrodu ovoce a některých jiných plodin můžeme dnes

Kronika – strana 162

ke konci září doplnit zápis o skutečnosti. Tak třešně zde nebyly vůbec žádné a hrušky téměř žádné. Švestky jen zřídka a krajově, ale jablek byla úroda hojná.. Z toho plyne poučení, že každé ovoce si žádá svoje podmínky, které člověk těžko odhaduje. Obiloviny z jara neutrpěly špatným počasím na své hodnotě, ale předežňové období bylo tak nepříznivé, že se samotné žně opozdily o 2 až 3 týdny. Příčinou bylo dlouhé deštivé počasí čímž obilí nezářelo a navíc vyrazilo odnože, které byly dlouho zelené a celková situace se sklizní tím byla velmi složitá, neboť jedna třetina obilí byla ještě zelená, a ostatní část již téměř přezrálá. Žně byly zahájeny dne 7 srpna a skončily až 10 září.

Průměrné i skutečné výnosy:

Pšenice ozimá na 320 ha, prům. výnos 31,5 q, nejvyšší výnos u Štěpánova, hon „za hlavní cestou“ 38,67q. Pšenice jarní 82 ha, prům. výnos 36,31q, u Dubějovic za Keroušovy 24 ha, prům. výnos 42,94 q. Ječmen na 446 ha, prům. výnos 33,10 q, největší výnos u Štěpánova „Obor“ na 13 ha, 41,69 q. Oves na ploše 69ha, prům. výnos 33,38 q, největší výnos „u Luhů“ Dubějovice 43,34q. Žito na ploše 64 ha, prům. výnos 26,24 q, největší výnos u Štěpánova „Pod Horky“ 30,11q. Sjednocené JZD Trhový Štěpánov vlastní a mělo v provozu 7 kombajnů a z kooperace JRD Petrova Ves, okres Senica, Slovensko 2 kombajny a 1 nákl. auto. JZD Trh. Štěpánov vypomohlo tomuto JRD třemi kombajny. Poznámka: Ze sjednoceného JZD Trh. Štěpánov,

Kronika – strana 163

oslaví nejstarší družstvo Střechov třicetileté trvání od svého založení v měsíci září 1979.

Beseda s mládeží

Dne 22 září 1979 byla uspořádána beseda s mládeží o činnosti její organizace SSM. Na této besedě s mladými byli přítomni tajemník MNV s. Vinš, místopředsedkyně ONV s. Manichová, ředitel devítileté zákl. školy z Trh. Štěpánova s. Malý a kronikář s. Žáček. Po přivítání přítomných a zahájení besedy promluvila k mladým s. Manichová o činnosti mládeže v obci a v okrese celém. Nastínila způsob práce v organizaci SSM, využití mládeže ve sportu, účasti na brigádách a ještě mnoho dalších možností. Povzbuzovala mladé k účasti na nacvičování na okresní spartakiádu. Taktéž i s. Malý pronesl mnoho příkladných náznaků k výchově a životu mladých v současné době v naší socialistické vlasti. Oba hosté pak poděkovali mladým za jejich snahu a pochopení. Na oplátku všichni ostatní jim děkovali za jejich účast a povzbudivá slova. Tajemník s. Vinš a kronikář s. Žáček připomněli mladým ještě některé nedostatky v jejich organizaci a dali jim několik rad ze svých zkušeností.

Pietní televizní přenos

Bylo to ve středu dne 26 září 1979, kdy téměř ve všech oknech, kde mají občané televizní přijímač, zářilo známé namodralé světlo televizní obrazovky, na níž byly upřeny zraky diváků, neboť byl vysílán přenos z pietního obřadu. Tohoto dne se s celým národem loučil významný člověk armádní generál a bývalý prezident soudruh

Kronika – strana 163

Ludvík Svoboda. Ještě několik dnů po tomto přenosu jsem slyšel v Dubějovicích mnoho občanů, když si vyprávěli o velikém člověku, který svůj život obětoval národu v těžkých bojích za socialistický řád a svobodu všeho našeho lidu.

Brigáda pionýrů

V sobotu dne 13 října 1979 jsme zastihli skupinu místních pionýrů při pilné práci v parčíku u budovy MNV v Dubějovicích. Bez pobízení, sami ze své iniciativy vypleli a okopali ozdobný záhon růží, který po celé léto zdobí prostranství uprostřed obce před budovou bývalého MNV, kde je nyní umístěna obecní knihovna, kterou i tito pionýři navštěvují. O pionýry trvale pečují členové SSM, což zdárně působí na jejich výchovu pro veřejný pořádek a čistotu.

Veřejná schůze v Dubějovicích

Dne 3.11. byla v Dubějovicích konána druhá v tomto roce veřejná schůze. Byli zde přítomni místopředsedkyně ONV s. Manichová a místopředseda MNV s. Nekvasil. Po zahájení nastoupili místní pionýři s pěknými budovatelskými verši. Tajemník s. Vinš přednesl svůj referát, v němž zhodnotil činnost mládeže, požárníků, československé červeného kříže a práce MNV. Referát s. Manichové obsahoval celkovou činnost ONV, týkající se hlavně výstavby mateřských škol, prodejen a bytové výstavby. Zmínila se o nacvičování na okresní spartakiádu, která se bude konat v červnu t.r. Připomněla oslav 35 výročí osvobození naší vlasti Sovětskou ar-

Kronika – strana 164

mádou. Zhodnotila plnění volebního programu v Dubějovicích. Objasnila kapacitu mateřské školy v Trhovém Štěpánově a vybídla občany, aby využili této příležitosti a dávali své děti do školky. Poděkovala občanům za veškerou práci v obci i za dobré vedení obecní kroniky, která se v soutěži okresního kola umístila na druhém místě. Dále promluvil místopředseda MNV s. Nekvasil. Jeho referát obsahoval mezinárodní politickou a hospodářskou situaci. Zmínil se o hospodaření Jednotného zemědělského družstva. Po těchto referátech byla

zahájena diskuse. Soudružka Mastíková se v diskusi zmínila o nedostatku možností odvážení popela a ostatních odpadků, o přílišném omezení veřejného osvětlení z večera, kdy se nejvíce chodí venku a o zpevnění cesty kolem domů čp. 30,31 a 33. Tajemník s. Vinš odpověděl, že tyto připomínky budou projednány a řešeny. Soudruh Žáček se zeptal, jak bude nár. výbor řešit situaci a případně takové další, když si občané bez ptaní a jen o své vůli napojují soukromé záchody na veřejnou kanalizaci, která slouží jen pro povrchovou dešťovou vodu a vyúsťuje v obecním rybníku uprostřed obce. V tomto rybníku se dosud pěstují ryby a v létě se tam lidé koupají. Na tuto připomínku odpověděl místopředseda s. Nekvasil a řekl, že takové případy jsou již i v Trh. Štěpánově a budou se muset řešit i v přidružených obcích. Kdy a jakým způsobem to již neřekl. Při každé schůzi se mluví o dokončení

Kronika – strana 165

silničky po bývalém soutickém katastru jako hlavní spoji mezi Dubějovicemi a Souticemi a nyní nájezdem na dálnici. Odpovědi zástupců ONV znějí vždy stejně. Nejsou na to peníze. Jako poslední diskusní zmínka byla o vybudování nové lepší prodejny. Ani tato nebyla zodpovězena nadějně. Tímto veřejná schůze skončena.

Zapsal kronikář St. Žáček

Podzimní zemědělské práce a výnosy plodin

Tak jako jarní zemědělské práce a žně, tak i podzimní práce ve sdruženém Jednotném zemědělském družstvu Trhový Štěpánov, probíhaly velmi plynule, v agrotechnických lhůtách a kvalitně. Přes všechnu věnovanou péči a používání mechanizace, nebyly letošní výnosy zemědělských plodin uspokojující. Například len, který se zde začal pěstovat v zájmu specializace místo cukrovky, se velmi špatně vlivem nepříznivého počasí uvedl. Vyrostly krátké stonky s málo vláknem a proto byl zařazen při výkupu do nízké třídy. Výnos z 1 ha byl jen 18 q a cena za 1q 35 Kčs. U brambor byl též nižší výnos než se očekávalo, 160 q po ha. Krmná řepa 350q a kukuřice 450 q. Cukrovka se zde přestala pěstovat pro nižší výnosy a menší cukernatost. Na loukách se plně nesklidila otava. Příčinou byla velmi mokrá a rozbahněná půda, do níž nelze zajet se stroji. Ručně se již na loukách neseká, koně se již skoro nechovají a koňské potahové

Kronika – strana 166

sekačky již ani nejsou, nebo nejsou schopny provozu. Sklizeň obilovin přesto kryla veškeré jak státní dodávky a dávky krmné, tak i dávky naturální všem členům družstva. Pšenice dostali družstevníci 3q á 137 Kčs, ječmene 3q á 85 Kčs, brambor 7q á 27Kčs. I letos tedy si mohou družstevníci držet své hospodářstvíčko a jsou opět spokojeni. Na závěr celoročního hodnocení o zemědělské výrobě je nutno zdůraznit, že velkovýroba v zemědělství má nesporně své přednosti, neboť jak vyplynulo ze sledování průběhu celého roku, i když pro špatné přírodní podmínky byly výnosy menší, přece jen se žádný občan nemusí uskrovnovat proto, že se neurodilo jako tomu bylo dříve. A možnost chovu drobného hospodářského zvířectva na vesnici, pomáhá družstevníkům zpestřit a obohatit svůj jídelníček bez některých potřeb nákupu v obchodech.

Besídka k mezinárodnímu roku dítěte

Na závěr oslav Mezinárodního roku dítěte uspořádaly členky Československého červeného kříže v Dubějovicích pěknou besídku pro děti. Předsedkyní místní organizace ČSČK je Alena Filipová, která celou akci organizovala a ostatní členky jí ochotně pomáhaly. Besídka se konala v klubovně MNV za účasti 17 dětí a 10 dospělých. Přítomen byl ředitel základní

Kronika – strana 167

devítileté školy z Trh. Štěpánova s. Malý. Po přivítání přítomných pronesla předsedkyně s. Filipová projev o práci organizace a současně o záměru besídky na ukončení Mezinárodního roku dítěte 1979. Byly promítnuty filmy pro děti a po těchto pak věnovány všem dětem knížky. Těm nejmenším to byly knížky obrázkové a starším poučné. Pak následovalo občerstvení. Zákusky vyrobila sama předsedkyně, neboť je odbornou cukrářkou. Děti i dospělí prožili pěkný večer na nějž dlouho vzpomínali. I malá činnost na malé vesnici udělá velkou radost všem, kdo jí umí hezky prožívat.

Stálá činnost obecní knihovny

Velmi rád zapisuji do kroniky takovou činnost v naší obci, jako je kulturně výchovná a která je stále potřebná pro všechny občany a především pro mládež. Místní knihovnu vede soudružka Jarča Dekarliová, která sama patří mezi mladé občany, je vzdělaná, takže její práce se kladně odráží v i v zájmu mladých

čtenářů. Obstarává stále nové knihy ze střediskové knihovny z Trh. Štěpánova a z okresní knihovny z Benešova. Umí čtenářům poradit, dodržuje pravidelné půjčovní dny a to nejcennější, má pečlivý pořádek jak v evidenci, tak v uložení a roztrídění knih. Knihovna je umístěna v klubovně, v budově dřívějšího místního nár. výboru, která je vždy čistá a působí stejně dobrým dojmem jako celá knihovnická

Kronika – strana 168

činnost. Knihovna je zapojena do soutěže o nejlepší knihovnu na počest 35 výročí osvobození naší vlasti slavnou Sovětskou armádou a Slovenského nár. povstání. Soutěž byla zahájena v srpnu 1979 a bude končit ve dnech Velké říjnové socialistické revoluce 1980. Půjčovna knih v Dubějovicích má průměrně 35 stálých čtenářů, což je jedna čtvrtina z celkového počtu obyvatel a půjčuje po celý rok. Z tohoto počtu je 35% čtenářů z mládeže. Soudružka Dekarliová je též inspirátorkou sportovní činnosti terénních pochodů, které účastníci nazývají „vejšlapy“. V roce 1979 uskutečnili mladí jeden „vejšlap“ jarní, dne 7 dubna, po jejich známé trase z Dubějovic do Javorníka, Javornickou Hůru, za Hůrou Peklo, Zdislavic, Chlumu, Trh. Štěpánova a zpět do Dubějovic. Druhý byl „vejšlap“ podzimní v listopadu po trase soutické na soutok řek Želivky se Sázavou na místo „Homolka“. Jelikož jiné možnosti pro širší kulturní činnost v současné době v Dubějovicích nejsou, přijímáme v s vděkem i tuto skrovnou, neboť je to práce mládeže, které bohužel na vesnicích rapidně ubývá.

Myslivecký rok 1979 v našem katastru

Podle informací a rozhovoru s místním členem myslivecké společnosti Václavem Vinšem, zaznamenávám mysliveckou situaci v průběhu roku 1979. Nejen v oblasti katastru obce Dubějovic, ale i v ostatních jak sousedních, tak i vzdálenějších obcích si stě-

Kronika – strana 169

žují na velký úbytek lovné zvěře. Tento pokles začal již před několika roky a nejdříve úbytkem a pak úplným vymizením koroptví, což začalo před více než

deseti léty. Od té doby ubývá i bažantů a zajíců a nyní v poslední době i zvěře srnčí. V důsledku toho již v roce 1979 byl vyhlášen zákaz odstřelu zajíců. Tak v katastru obce Dubějovic býval pravidelný odstřel 50 až 60 kusů bažantů kohoutů a 20 až 30 zajíců a 5 až 7 kusů srnčího. V době dobrého množení koroptví si místní myslivci zastřelili na 70 kusů koroptví. V roce 1979 v tomtéž katastru o výměře cca 220 ha odstřelili jen 3 kusy srnčího a z ostatní zvěře vůbec nic. Například v revíru Sedmpany a Hulice oproti roku 1978 z 50 bažantů jen 10 kusů. Na dotaz co je příčinou tohoto úbytku, odpověděl jak s. Vinš, tak s. Svoboda z Trh. Štěpánova a ještě několik jiných myslivců ze vzdálenějších obcí, že hlavní příčinou je zemědělská mechanizace a chemizace, hlavně postřiky všech porostů zemědělských plodin, které se provádějí několikrát v průběhu vegetace. A jelikož je málo přírodních úkrytů pro hnízdění, zdržuje se zvěř převážně v porostech na polích a tam při sklizení travin, jetele, obilí a kukuřice setrvává až do pohlčení sklizňovými stroji. Myslivecký pých (pytláctví) již je vymíceno, škodné a dravců je také méně, protože v chudém lovišti se tolik nezdržují, což je zjevně z nálezů pozůstatků zvěře po dravcích. Přesto při sledování jarních vrhů a vyhnízdění je vždy předpoklad průměrný, ale na podzim je výsledek téměř nula. Tak toto jsou odpovědi odborníků

Kronika – strana 170

myslivosti o situaci v průběhu roku 1979 s poznámkou, že tato situace začala již před několika roky. Záznam o rozhovoru s odborníky myslivosti zapsal kronikář Stanislav Žáček.

Rok 1980

Změna dopravy

Přes katastr obce Dubějovic, jak je vpředu kroniky psáno, byla v roce 1902 vybudována a dána do provozu železniční trať z Vlašimi do Dolních Královic. Byla to smíšená doprava, osobní i nákladní. Tomuto účelu sloužila 72 roků. V roce 1974, kdy se dokončovala stavba dálnice přetínající tuto trať a v důsledku zatopení této oblasti včetně města D. Královic, jako konečné stanice, nově vybudovanou přehradou, byla železniční trať z Trhového Štěpánova do Dol. Královic zrušena. Jelikož po odstranění kolejí a ostatního zařízení jako telefonu, signálního zařízení apod., zbyl jenom upravený šterkový pás, rozhodli příslušné orgány, aby část tohoto pásu z Trh. Štěpánova na bývalou zastávku obce Sedmpan k okresní silnici bude přebudována na nádraží až za Sedmpany jako vnější okruh vyhybající se Dubějovicům a Sedmpanům. V lednu roku 1980 se

ozval buldozer a těžké Tatry u bývalé dubějovické zastávky na úpravě prostoru jako skladu materiálu.

Kronika – strana 171

Únor bílý pole sílí

Toto staré zemědělské přísloví, že únor bílý pole sílí, rok 1980 úplně zanedbal a podle toho šidil pole o nějakou posilu. Leden svoji moc a vládu udržel podle předpisu, ale jak přišel únor, vše se obrátilo. Přesně po celý měsíc se teplota pohybovala kolem nuly, ale převážně nad až 12 stupňů C. Smyslem tohoto zápisu je sledování přírody a v dalších měsících, zda teplý únor má, nebo nemá škodlivý vliv na úrodu jak to říkají staří zemědělci a i to jejich přísloví. Bude to tedy sledovat i kronika. Při této příležitosti se vzpomínáme na únor roku 1948, kdy den 25 toho měsíce, sníh silně šlehal tváře všech se rozhodli být venku. Byly to jednotky závodních milicí a jiných strážících jednotek, které střežily nástup Komunistické strany jako vedoucí složku našeho socialistického zřízení. Proto snad ten letošní únor byl usměvavý a jasný, že nastoupená cesta trvá již 32 roků bez přerušení. Myslím, že ani v Dubějovicích není člověka, který by si to přál jinak.

Zapsal kronikář Žáček

Výroční členská schůze JZD

Dne 28 února 1980 se konala opět výroční členská schůze JZD v Trhovém Štěpánově, kam je přidružená i obec Dubějovice se svým katastrem. Každá výroční schůze dává svým členům nahlédnout do celkového hospodaření družstva za uplynulý rok, a proto se nyní podíváme na hospodaření jmenovaného družstva za rok 1979. Celková výměra zemědělské půdy tohoto družstva je 2.187 ha. V průběhu roku bylo evidováno průměrně 302 pracovníků. Průměrná měsíční mzda činila 2.166 Kčs na jednoho pracovníka. Tato mzda se oproti roku 1978 zvýšila o 2%. Družstvo v Trhovém Štěpánově změnilo od svého založení již třikrát svoji strukturu, neboť nejdříve převzalo menší družstvo Štěp.Lhotu, pak Dálkovice a Střechov,

Kronika – strana 172

a od roku 1976 přibralo Dubějovice, Sedmpany a Hulice. Předpokládá se, že tyto změny mají vliv na stálé neplnění plánovaných úkolů.

Základní ukazatele výsledku hospodaření na 1 ha zemědělské půdy v %.

<i>HZP</i>	<i>85%</i>
<i>TZP</i>	<i>85%</i>
<i>Výkony celkem</i>	<i>89%</i>
<i>Rostlinná výroba</i>	<i>73%</i>
<i>Tržní produkce RV</i>	<i>70%</i>
<i>Tržba za výrobky RV</i>	<i>68%</i>
<i>Živočišná výroba</i>	<i>96%</i>
<i>Tržní produkce ŽV</i>	<i>97%</i>
<i>Tržby ze živočišné výroby</i>	<i>98%</i>

Hospodářské výsledky klesají hluboko pod stanovený plán a naproti tomu náklady na výrobu činí 107% a náklady na mzdy 101% na 1 ha zemědělské půdy. Náklady na odměny a mzdy na 100 Kčs výkonů činí 31,36 Kčs což jest 112%. Úvěrová zadluženost celkem na 1 ha zemědělské půdy činí 5.519 Kčs, což znamená, že na 2.187 ha je to 12.125.243 Kčs. Celková zemědělská výroba je pod stanoveným plánem nižší o 5,5 milionu Kčs. Tyto, na první pohled nepopulární ukazatele však nikterak neohrožují chod hospodaření ani mzdy pracovníků., neboť plánované hospodaření v zemědělství je redukováno mnoha vlivy, které jsou objektivní a rok od roku pohyblivé. Státní dodávky zemědělských výrobků byly splněny přes 100% a mzdy na 1 pracovníka v průměru o 2% vyšší oproti roku 1978. Z toho plyne, že

Kronika – strana 173

velkovýroba je pro zemědělce vždy výhodná a při dobré snaze využívání všech možností a prostředků, lze dosáhnout mnoho výsledků a tak zajistit pevné rezervy. V tomto případě musí JZD Trhový Štěpánov vynaložit všechno úsilí o to, aby nastoupilo racionální cestu ke zlepšení hospodaření a na všech úsecích výroby, která ještě skrývá dosti rezerv k vyrovnání reálného plánu. Kronika bude dále sledovat tento důležitý úsek dění v naší historii.

Zapsal kronikář Stan. Žáček

Oslava MDŽ

Měsíc březen je nejen měsícem předzvěstí jara, ale připomíná nám ještě několik významných dnů. Začátkem března je vyhlášen „Měsíc knihy“, dále – „Let

prvního čs.občana do vesmíru Vladimíra Remka 1978 – „Mezinárodní den žen“ a „Den učitelů“. V Dubějovicích je každoroční tradicí oslavit „Mezinárodní den žen“. Proto i letos r. 1980 uspořádala organizace Československého červeného kříže v Dubějovicích a dohlížecí výbor prodejny „Jednota“ slavnostní večer na oslavu MDŽ. Ze svých prostředků a příspěvku dohlížecího výboru připravily členky organizace za vedení předsedkyně Aleny Filipové pěkné občerstvení, které bylo dovršením na závěr. oslavy. Oslavu zahájili pionýři pěknými verši, které charakterizovaly úctu k matkám a všem ženám, začož se jim dostalo díky velkým potleskem a osobním poděkováním. Dále přednesla svůj projev předsedkyně organizace ČSČK Alena Filipová a na závěr tajemník MNV s. Vinš. Při volné zábavě a pohoštění všech přítomných, zahrál na harmoniku student gymnasia Mir. Hrdina z Trh. Štěpánova. Tento večer udělal ženám velkou radost z toho, že se na ně nezapomíná, a taktéž i dětem, že měly možnost vyjádřit vděčnost všem matkám a ženám, kterou si v plné míře zasluhují.

Kronika strana 174

Nepříznivé počasí narušuje zeměděl. Práce

Duben, měsíc největšího úsilí zemědělců o zajištění celoroční úrody na polích, se letošního roku chová macešky. Je stále velmi studené počasí, denně přicházejí přeháňky deště se sněhem a 23. napadlo 13 cm sněhu. Sníh padal celou noc a při stálém spodním tání ho bylo druhý den 24 dubna 15 cm. To ovšem překazilo všechny započaté zemědělské práce. Je obava, že též zastydly narašené pupeny na stromech. Toto zdržení prací na polích jistě se projeví v opoždění vegetace a sklizně. Říká se, že příroda si sama pomůže a my musíme jen čekat a spoléhat zas jen na přírodu.

Beseda nad kronikou. Oslava k 35 výročí osvobození naší vlasti Sovět. armádou.

Dne 9. května 1980 uspořádala místní lidová knihovna spolu s ostatními složkami NF oslavu k 35 výročí osvobození naší vlasti slavnou Sovětskou armádou. Hlavní náplní oslavy byla beseda nad kronikou naší obce, z níž se čerpaly všechny vzpomínky na průběh druhé světové války a její ukončení v roce 1945. Účast byla velká, převážně z mládeže, která projevila velký zájem o celé dění, které je pro ni jen historií, již sama neprožila, ale je nutno, aby jí znala. Bylo připomenuto, co všechno bylo za 35 roků vybudováno. Celý tento večer byl krátký na to, aby byly vyčerpány všechny vzpomínky a příhody, které se v tomto období přihodily. Byl přítomen jeden z nejstarších občanů František Vošický 80

roků, který doplňoval besedu nejstaršími příhodami z jeho pamětí. Připomněli jsme si příjezd prvních Sovětských vojáků do Dubějovic a na jejich počest byla uspořádána večer taneční zábava, na níž nám zatančili jejich tanec Kozáček. Byl to krásný vzpomínkový večer.

Zapsal kronikář Žáček

Kronika – strana 175

Úplná likvidace domku čp. 1

Jak je již v předu kroniky psáno, že v Dubějovicích byly dva hostince. Jeden Antonína Zemana čp. 12 a druhý Josefa Frajta čp.1. V roce 1936 si Josef Frajt vystavěl nový rodinný domek na svém poli asi 400 m za obcí a starý hostinec prodal sousedovi Josefu Filipovi čp. 28. Tím zanikla hostinská živnost Josefa Frajta. Tedy bývalou hostinskou budovu používal nový majitel Josef Filip pro hospodářské účely jako stodolu, kůlnu a skladiště. Přitom průčelní vzhled budovy zůstal původní a následuje jeho fotografie.

Chalupa stála tam, kde je dnes Filipova zahrada naproti kapličce.

V roce 1980 celý objekt čp. 2 zmizel z povrchu a na jeho místě bude zahrada k číslu popis. 28. V současné době chybí z pořadí popis. čísel 7 domů, které byly z různých příčin, ale převážně pro nezpůsobilost k obývání zlikvidovány. Snímek budovy čp. 2 byl pořízen těsně před demolicí.

Chalupa čp.2, která dosud stojí a je obyvatelná. V roce 1980 je neobydlená. Snímek byl pořízen pro pohled na starou roubenou stodolu, která je ještě pokryta slaměnými došky a byla postavena asi na počátku devatenáctého století.

Nepříznivé počasí a příroda

Letošní léto se ničím neodchýlilo od jara svým velmi proměnlivým počasím, což má nepříznivý vliv na celou přírodu. Hned jarní práce zemědělců byly o mnoho zpožděny, sklizeň sena byla katastrofální a pro stálé deště velmi zpožděna. Louky byly rozbahněné, všade stála voda a pokud se někde dalo usušit, traktory ho nemohly odvézt. U Dubějovic pod „Jakšovkou“ se muselo ručně vyhrabávat a odnášet do kompostu a pod „Stráněmi“ je ženy spalovaly, protože bylo úplně znehodnocené. Obilí na polích bylo stále zelené a žně začaly až v druhé polovině srpna a to jen na některých místech, kde dozrál nejdříve ječmen. Pro zemědělství

je to velká ztráta, ale technika již i v tomto případě pomáhá nahradit ztracené krmivo tím, že zpracovává drcením slámu a s příměsí je to vydatné krmivo.

Krmivo – strana 176

Žně roku 1980

Nervozita zemědělců povolila až v druhé polovině srpna, kdy první kombajny začaly brázdit ve zlatových lánech ječmene. Ostatní obilí teprve dozrávalo a proti všem nedávným pochybnostem slibovalo dobrou úrodu. Všeobecné pochybnosti o nedobré úrodě následkem dlouhých dešťů a studeného počasí ztroskotaly hned, jak kombajny vychrlily první čisté obilí. Tak jako v posledních létech, tak i letos odjely 3 kombajny na Slovensko na výpomoc, která bude našemu družstvu vrácena hned, jak začnou žně naplno. Do prvních ječmenů vyjela jen část strojů z vlastního parku. Hektarové výnosy obilovin byly různé, neboť hony u celého družstva v sedmi farmách nemají stejnou bonitu půdy a proto i nepříznivé počasí při vegetaci působilo nestejně na vzrůst obilí a jeho výnosů. U pšenice na honu 22,5 ha k Hulicům byl hektarový výnos 54,52 q, vlhkost 14%. Hon u Rýzmburku je 52,52 q, vlhkost 14%. Ječmen jarní, hon „Vrcha“ u Štěpánova 50,65 q, hon „Vobůrek“ u Štěpánova oves, 48,20 q, žito, odrůda Dačkovské nové, hon „Říčka u Střechova“ 23 ha, výnos 48,62 q. Na jiných honech ječmen jarní 38,82q, jinde 43,65q, oves 45,80 q, žito 45 q, takže průměr hektarových výnosů činil 39,05 q u celého družstva. Státní dodávky byly splněny na 100,4% a provozní a naturální potřeba je zajištěna. Žně byly skončeny 6 září a vyžádaly si 21 dnů. Družstvo má 491 členů včetně důchodců a 331 trvale pracujících včetně schopných důchodců. Dne 27 srpna byla uvedena do provozu družstevní závodní kuchyně a jídelna, které jsou umístěny v komplexu administrativní budovy.

Kronika –strana 177

Rozvoz obědů pro členy i důchodce je zajištěn do všech šesti přidružených farem, což ulehčuje ženám v družstvu jejich starosti se stravováním i ve svých rodinách.

Za tyto dobré výsledky v letošním roce obdrželo družstvo veřejnou pochvalu v okresních novinách „Jiskra“.

Dokončení chodníku u Hromasových čp. 2

Od roku 1977 zůstala nedokončená část úpravy chodníků kolem Hromasových č.p.2. Byl to úsek, kde se zužuje průjezd po silnici. Chodci museli vcházet do vozovky v onom zúženém místě. Bylo to nebezpečné pro chodce i pro veřejnou dopravu. Na tento nedostatek bylo často poukazováno zvláště lidmi, kteří ta místa používali pro svoji nezbytnou chůzi. Soudružka Dekarliová na veřejné schůzi připomněla svůj zážitek, jak mohla být stržena autem, které jen několika centimetry ji míjelo. Bylo proto rozhodnuto chodník dokončit. Práci provedli dva důchodci (zedníci), kteří z takové mají zkušenost. Tímto bylo odstraněno nebezpečí pro chodce a navíc získán lepší vzhled té části obce, kde rostly kopřivy a plevel.

Veřejná schůze

Dne 23.10.1980 se konala v Dubějovicích, jako obvykle ke konci roku, veřejná schůze pro všechny občany. Mimo 26 občanů byli na schůzi přítomni : předseda MNV s.Johanis, předseda VO KSČ s.Malý, místopředsedkyně ONV s.Manichová, předseda občanského výboru a tajemník MNV s.Vinš a předseda okrsku Svazu požární ochrany ze Štěpánova s.Pazour. Na zahájení schůze přednesli místní pionýři ze základní devítileté školy Trh.Štěpánova za vedení učitelky s.Bílkové pěkné budovatelské verše. Předseda MNV s.Johanis přednesl svůj referát za celý nár.výbor o plnění volebního programu v průběhu 6.pětiletky a kladně hodnotil iniciativu občanů ve

Kronika –strana 178

všech přidružených obcích, kteří svoje úkoly čestně plnili a tak přispěli k lepší životní úrovni všeho obyvatelstva. Předseda občanského výboru s.Vinš taktéž zhodnotil práci občanů jak při údržbě obce, tak i ochotu hlavně členů pož.ochrany při pomoci o žních a sklizení slámy. Předseda VO KSČ s.Malý připomněl význam Velké říjnové socialistické revoluce, bez níž by náš stát nebyl tím socialistickým jakým je nyní se všemi vymoženostmi, jež slouží všemu pracujícímu lidu a dosažení životní úrovně. Místopředsedkyně ONV s.Manichová seznámila přítomné o činnosti a plnění úkolů v rámci celého okresu a přiblížila pohled na velké a nákladné úkoly při budování veřejných zařízení např. mateřských škol, renovací a vybavování zdravotnických zařízení a mnoha dalších

velkých akcí, které též slouží veřejnosti. Předseda okrsku pož. ochrany s.Pazour předal místním požárníkům pochvalné uznání za pomoc při sklizení slámy, věnované Okresním národním výborem v Benešově. Po všech přednesených referátech byla otevřena diskuse. Například připomínka, proč byl změněn jízdní řád autobusové dopravy tak, že není ve 14¹⁵ h. spojení ve Štěpánově na vlak jako dříve směrem na Vlašim. Místopředsedkyně s.Manichová přislíbila, že tuto věc zjistí ve středisku ČSAD ve Vlašimi. Dalším bodem diskuse byla opět úprava cesty z Dubějovic do Soutic, která je špatně sjízdná a v případě pohřbů se musí jezdit přes Sedmpany, Hulice a Kalnou, když touto cestou je to jen 3,5 km.. Ve volné debatě bylo probráno ještě mnoho jiných záležitostí, týkajících se života v obci. Dá se konstatovat, že spolupráce sloučených obcí je velmi dobrá a za těch 5 roků spolupráce nenastaly žádné nesrovnalosti. MNV ve Štěpánově je již úřad s trvalým provozem od 8 hod. do 16 a dva dny v týdnu do 18 hod.

Kronika - strana 179

Sčítání lidu, domů a bytů

Ke dni 1.listopadu 1980 bylo celostátně provedeno sčítání lidu, domů a bytů. Byla to rozsáhlá a složitá akce, která si vyžádala mnoho příprav a organizování, potřebného zařízení a výběr schopných pracovníků od nejvyšších orgánů až po sčítací komisaře v městech a obcích pro rozdělené obvody. V naší obci Trhový Štěpánov bylo 7 obvodů. Pro sčítací komisaře to nebyla práce příliš snadná, vyžadovala mnoho vysvětlování a trpělivosti. Mnozí občané měli i nemístné poznámky k čemu, že to je, co z toho zas bude, nějaké zdražování a kterej t----- to vymyslel a mnoho podobných slov museli komisaři vyslechnout, nakonec jim poradit při vyplňování, nebo jim tiskopisy vyplnit sami. Bylo nutno takovým lidem podat vysvětlení o plánovaném hospodářství v našem státě, o ekonomice ve výrobě v celém národním hospodářství. Já sám jsem byl sčítacím komisařem v Dubějovicích a tyto problémy jsem též prožíval. I za těchto někdy nesnadných podmínek se podařilo tuto práci zvládnout.

Výsledky sčítání přinesli cenné údaje i pro obecní kronikáře.

V Dubějovicích zaznamenává obecní kronika k 1.listopadu 1980 tuto statistiku :

V obci stojí v té době celkem	47 domů
Z toho obydlených	39 - „ -
K trvalému pobytu přihlášeno	124 osob
Koupelna a sociál.zařízení je ve	24 domech
Televizní přijímač je ve	38 - „ -
Osobní automobil je ve	22 - „ -

Elektrická pračka je ve všech obydlených domech.

Kronika - strana 180

Byty a zařízení jsou vybaveny převážně novým a moderním nábytkem, který skýtá občanům příjemné bydlení. Tato kronika sleduje život lidí v Dubějovicích již po mnoho desetiletí. Lidé se zde živilí vždy poctivě a jen tou nejtvrděší prací, která jim ale nijak nezvyšovala jejich životní úroveň. Celé mezidobí od první do druhé světové války, tedy od roku 1918 do roku 1939, byli lidé stále znervozňováni hospodářskými krizemi a nezaměstnaností a vlastně stále bojovali, aby uhájili svoje živobytí a někdy i své skrovné majetky. Po roce 1948, kdy i v zemědělství začala hledat svoji cestu socializace, lidé se ptali: "Bude to lepší nebo ne?" V té době jich ještě málo věřilo, že musí přijít změna k lepšímu. Až zemědělská velkovýroba ukázala, že poctivá práce na níž byli zvyklí, je přece jen povede k vzestupu a lepším podmínkám života na vesnici. Stalo se tak skutečností a od roku 1970 nastal největší růst životní úrovně zemědělců, co mohla historie zaznamenat. Potvrzuje to zápis v kronice jak bylo např. před 50 léty a dříve, a jak je vyhodnoceno ve statistice sčítání. Toto vzácné konstatování je pro kronikáře velmi cenné, neboť má možnost takovýto historický zápis zpracovat na pravdivých podkladech a s úplnou jistotou.

Zapsal Stan. Žáček kronikář

Výroční členská schůze požárníků

Dne 16 listopadu r .1980 pořádala místní "Jednota požární ochrany" svoji členskou výroční schůzi, která je vždy uzávěrkou činnosti za uplynulý rok. Zúčastněno bylo 36 členů ze 44 evidovaných. Jako delegát za okresní výbor byl přítomen soudruh Em. Pazour z Trh. Štěpánova.. Ve zprávách o činnosti o hospodaření byly obsaženy a vysloveny dobré výsledky členů předsedou

Kronika – strana 181

organizace a předsedou obč. výboru s. Vinšem. Byla ohodnocena dobrá práce požárníků jak ve výcviku, tak v preventivní ochraně a nakonec ve velmi dobré brigádnické pomoci při žňových pracích a sklizni slámy, za kterou obdržela

požární jednotu pochvalné uznání od Okresního nár. výboru v Benešově. Takovéto ohodnocení dobrovolné organizace, je velmi vzácné, zvláště když zjišťujeme, že ti, kdo tuto dobrou práci zajišťují, jsou lidé z té mladší generace, která skýtá záruku v pokračování při dalším budování a udržení socialismu a zachování míru. Dále je potěšitelné, že tato dobrovolná organizace je v obci nejsilnější složkou a představuje jednu třetinu všech obyvatel. Je však škoda, že se v obci projevuje stále větší úbytek lidu a v důsledku toho také nebyl do požární organizace přijat ani jeden nový mladý člen. Přesto nálada požárníků byla velmi dobrá a do příštího roku přijali nové závazky.

Ukončení sklizně r.1980

Jak je již v předu psáno, že rok 1980 byl zvlášť nepříznivý hlavně pro zemědělce, přesto se podařilo veškerou úrodu sklídit bez velkých potíží a citelných ztrát. Sklizeň obilovin byla skončena v našem družstvu 6 září, sklizeň brambor ke 20 říjnu a setí se provádělo současně se sklizní v agrotechnických lhůtách. Nejvíce práce dala sklizeň lnu, kterého bylo u celého družstva – ha. Jeho vzrůst nebyl vhodný pro obracení a sbírání strojem a proto jeho ošetřování a sklizeň se musely provádět ručně. Na tak velkou plochu nebyl dostatek lidí, neboť v posledních letech pracují v rostlinné výrobě jen důchodci, převážně ženy. Sklizeň lnu byla zdoluhavá a trvala až do 28 listopadu, kdy byla odvezena poslední fůra ke zpracování v Kácově v závodu „Lužan“. Nutno říci, že v zemědělství se někdy neuplatní ani mechanizace a musejí zasáhnout všechny schopné ruce i důchodci.

Kronika – strana 182

Malá možnost kulturní činnosti

Poslední dvacetiletí našeho letopočtu zaznamenává na menších vesnicích zvlášť výrazné změny pro vytváření kulturní činnosti. Příčin je mnoho. Je čsl. televize, která uspokojuje občany mladé i staré a taktéž i děti svým vysíláním rozmanitých programů. Dá se říci, že lidé tímto pohodlím, které je dnes v každé domácnosti, ztratili zájem o vlastní vytváření kulturní a výchovné práce. Druhá věc je ta, že lidé dojíždějí do zaměstnání převážně mimo své bydliště což jim ubírá také z volného času a při tom ještě na dvousměnný provoz. A jako ještě jedna z největších příčin je, že na vesnicích nastal velký pokles obyvatel, hlavně mladých v Dubějovicích je navíc ten problém, že byl zrušen hostinský sál, kde se konaly aspoň taneční zábavy, nějaké menší estrády, divadla, promítání filmů a ještě jiné příležitostné akce. Jediná kulturně výchovná činnost je místní lidová

knihovna, která je v provozu po celý rok. Tento provoz zajišťuje soudružka Jarča Dekarliová a dokázala získat hodně mladých čtenářů. Pravidelný půjčovní den je pro všechny čtenáře pátek od 17 do 19 hodin. V roce 1980 zaznamenává půjčovna 37 stálých čtenářů, z nichž je 30 % mladých. Mimo to je s. Dekarliová stálou inspirátorkou sportovní činnosti, hlavně turistickými pochody zvanými „vejšlapy“. Letošního roku uspořádali mladí několik pochodů a posledního o vánočních svátcích se zúčastnily dvě mladé maminky s kočárky a se svými nemluvňaty. Všichni zúčastnění se ve zdraví vrátili a navíc unaveni a rozjařeni. A další dosažitelná a uskutečnitelná kulturní akce byla oslava Mezinárodnímu dni žen, jak je již o ní psáno na str. 173, při níž byli též zapojeni pionýři.

Kronika – strana 183

Vyhodnocení soutěže JZD Trhový Štěpánov

Vyhodnocení soutěže Jednotného zemědělského družstva Trhový Štěpánov bylo provedeno dne 22 prosince 1980 v Týnci nad Sázavou. Byla to socialistická soutěž ve žňových a podzimních pracích a současně v živočišné výrobě, vyhlášená na počest 35 výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Na tomto vyhodnocování byli přítomni nejvyšší příslušní představitelé okresních orgánů a organizací. Jelikož do této soutěže byly zapojeny všechny farmy družstva, tedy i Dubějovice, proto je tento zápis v kronice obce Dubějovic. V soutěži o putovní Rudý prapor OV KSČ a OZS (Náchodská výzva) se jako první umístilo JZD Trhový Štěpánov. Druhé místo Státní statek Dolní Královice a třetí JZD Petroupim. Při vyhodnocení soutěže v živočišné výrobě se umístilo JZD Trhový Štěpánov na druhém místě ve zvýšené doživosti o 27,5%.. Byl to desetičlenný kolektiv pod vedením s. Früblingové. Soutěž v kategorii nad 60 kusů prasnic. Třetí místo v této soutěži získal Josef Kučera z JZD Trhový Štěpánov, stáj Dálkovice. Soutěž v odchovu telat s průměr. Počtem nad 200 ks. Třetí místo získal 4členný kolektiv pod vedením soudružky Zdeny Ciglerové z JZD Trhový Štěpánov, (prům.přír.) 0,65 kg. V soutěži ošetřovatelů mladého skotu s nejmenším průměrem 40 ks, získala třetí místo s. Marie Havlíková z JZD Trhový Štěpánov s průměr. přírůstkem (0,76 kg), stáj Střechov. Toto je výpis z celkové tabulky okresního vyhodnocení soutěže, která byla otištěna v okresních novinách „Jiskra“ ze dne 9 ledna 1981

Zapsal kronikář St. Žáček

Kronika – strana 184

Stálé ubývání lovné zvěře

Již po několik roků zaznamenáváme rychlý úbytek lovné zvěře. Není to tím, že by myslivci v zimě zvěř nekrmili, ani tím, že by nechávali málo chovné, ale jsou mnohem závažnější příčiny. Nejen že to konstatují sami myslivci, ale dočítáme se toho i v tisku, kde píší znalci chemici o příčinách chemizace v zemědělství. Dále je to i mechanizace, neboť pernatá zvěř má málo úkrytů v polích a proto hnízdí v porostech i těch, které jsou jako podsevy, dříve se sekají ke krmení a tím se předčasně ničí hnízda i samotná zvěř. Ovšem tento proces v zemědělské výrobě nelze v této době změnit tak, aby jedno netrpělo druhým. V roce 1980 hlásí myslivecký spolek na katastru Dubějovice, Sedmpany a Hulice odstřel srnčí zvěře na 40% z plánu 24 kusů a na drobnou zvěř tj. zajíce a bažanty nebyl uspořádán ani jeden hon pro vážný nedostatek stavu. Koroptev je u nás už jen vzácný zjev. Tetřívci zde nejsou již od roku 1964. U srnčí zvěře bylo zjištěno jakési střevní onemocnění, na které dodala veterinární služba lék. Ve dnech 25 a 26 a 27 ledna jej mají myslivci založit do krmelců. Výsledek budou společně s veterináři pozorovat na sebraném trusu.

Sňatky, narození a úmrtí v roce 1980. Přesídlení

V důsledku sledování pohybu obyvatelstva v obci, zaznamenává kronika tyto údaje: Sňatek nebyl uskutečněn žádný. Narodila se dvě děvčata a to jeden chlapec a jedno děvčátko. Nezemřela žádná osoba. Přesídlily a z obce se odhlásily dvě osoby

Zapsal kronikář Stanislav Žáček

Kronika strana 185

Rok 1981

Přelom starého roku 1980 na 1981 se vyznačil hned změnou počasí. Poslední den roku 1980 byl skoro jarní a pranic nepřipomínal zimu jakoby chtěl ještě vynahradit lidem a přírodě své nepříjemné dny letní. Druhý dne 1 ledna jako když mávne kouzelným proutkem a leden se ujímal své vlády. Začal padat sníh, teplota se změnila z 12 stupňů C na 10 stupňů pod nulou. A tento zimní ráz se drží po celý leden a je stále studeno se sněhovými přeháňkami. Ve dnech 18, 19 a

20 ledna napadlo hodně sněhu. Průměrná vrstva je 28 cm. Bylo způsobeno mnoho autohavárií pro špatnou sjízdnost na silnicích, neboť nepomáhaly ani škvárové posypy. Někde utrpěly lesní porosty polomem vršků stromů. Jinak to snad přírodě neuškodí. Zkušení houbaři říkají, že když je hodně sněhu, tak porostou houby. Příčinou je, že pod velkou vrstvou sněhu nastane zapařování země a tím začíná zakládání podhoubí. Budeme se tedy těšit na houby.

Výroční členská schůze JZD v Trh. Štěpánově

Dne 26 února 1981 konalo Jednotné zemědělské družstvo v Trh. Štěpánově výroční členskou schůzi pro celý komplex přidružených družstev, kam též patří obec Dubějovice. Přítomno bylo 260 členů družstva z celkového počtu 494 včetně důchodců. Dále byli přítomni představitelé z ONV, OZS, OV KSČ a MNV Trh. Štěpánov. Bylo hodnoceno hospodaření družstva za uplynulý rok 1980. Hodnocení bylo přijato velmi kladně což dokumentují zápisy z konce minulého roku. I mzdové podmínky jsou velmi uspokojivé, neboť průměrná měsíční mzda činí 2.268 Kčs. Roční příspěvek důchodcům k jejich důchodu činí 110.000 Kčs. Za dobré výkony bylo odměněno a vyznamenáno 9 kolektivů a 29 jednotlivců. Dále z rozhodnutí představenstva bylo u příležitosti odchodu

Kronika – strana 186

do důchodu v tomto roce odměněno čestným uznáním a dárkovým košem za dobrou práci a obětavou práci v zemědělství 11 družstevnic a 1 družstevník. Odměny a čestná uznání předal předseda družstva František Boušek a představitelé z ONV a OV KSČ z Benešova..

Oslava k MDŽ

Jako každoročně v posledních letech zorganizovaly Československý červený kříž spolu z dohlížecím výborem „Jednoty“ v Dubějovicích oslavu k Mezinárodnímu dni žen na den 8 března. Pionýři ze základní devítileté školy přednesli pěkné básně, které symbolizovaly úctu a lásku k ženám a matkám, začesklidili uznání všech přítomných. Jako další vystoupil tajemník MNV Václav Vinš, který promluvil k ženám se vším uznáním za jejich obětavou práci pro svoje rodiny a celou veřejnost a hlavně za péči a výchovu dětí. Připomněl též těžký život žen v některých státech, kde jsou stále pronásledovány válkou, hladem a utrpením vyvolávaným kapitalistickou agresí. Po besedě, která byla zaměřena na všechny události v obci, podaly ženy všem přítomným občerstvení se zákusky, které připravila předsedkyně ČSČK Alena Filipová a navíc památeční cukrová srdce

s ozdobou a nápisem MDŽ. K volné zábavě jim zahrál na harmoniku Mirek Hrdina student z Trh.Štěpánova. Bylo to pro ženy a děti, které přišly se svými matkami a babičkami pěkně prožité nedělní odpoledne.

První bouřka v roce 1981

Dne 11 března 1981 ve 22 hodin se přihnala bouřka doprovázená silnými blesky a deštěm s ledovými kroupami. Venkovní teplota byla 10 stupňů C a trvala přes hodinu v naší oblasti a pomalu postupovala směrem východním. Po jejím uklidnění, nebyly zjištěny žádné následky.

Kronika – strana 187

Příznivé jaro

V roce 1981 byly jarní práce započaty v JZD Trh. Štěpánov, tedy i v katastru obce Dubějovic dne 21 března. Jednalo se o jarní osev obilovin včetně zaorávky ozimé pšenice na plochách 15 ha, z celkové plochy 537 ha. Bylo nutno přihnojit 463 ha obilovin a z toho bylo přihnojeno 237 ha letecky. Tyto práce byly skončeny dne 2 dubna. Dále se dělají přípravy na sázení brambor.

Nepříznivý duben

Říká se podle starých pranostik, že co březen zazelená, to duben spálí. A tak se stalo v roce 1981. Krásné březnové dny se v dubnu proměnily ve studené a mrazivé. Stromy slibně narašily, začaly vydávat květní pupeny, když přišly 6 až 7 stupňové mrazy a trvaly týden. V květnu vidíme opadávat pomrzlé květy se stromů a tím zjišťujeme pohromu na ovoce. Jinak ozimy obilovin poměrně obstály až některé zaorávky. Počkáme si, jak se příroda se vším vyrovná.

Volby v ČSSR

Ve dnech 5 a 6 června 1981 se po pěti letech opět konaly volby do všech zastupitelských sborů v naší republice. Před volbami probíhaly ve všech obcích veřejné schůze na nichž se občané dověděli jak byly splněny volební programy za uplynulé volební období a současně byli seznámeni s nově navrženými kandidáty pro příští období. Jak je již v předu kroniky uvedeno, že naše obec je přidružena k MNV Trh. Štěpánov, byly veškeré přípravy zaměřeny k této situaci, a proto také z Dubějovic byli navrženi jen dva kandidáti. Je to Václav Vinš čp.35, , dosavadní předseda Občanského výboru v Dubějovicích a z posledního volebního období jako tajemník MNV. Druhým kandidátem je Jiří Vošický čp. 19, též člen MNV

z uplynulého voleb. období. Volby byly zahájeny v pátek dne 5 června od 14 hodin a volební místností pro Dubějovice byla místní knihovna

Kronika – strana 188

na bývalém MNV. Jmenováno bylo 5 členů volební komise. Dekarli B. jako předseda komise, Kulík František, Vinš Miroslav, Ryšavý Jaroslav a Neužil Antonín. V první den voleb dne 5. června bylo odvoleno na 50% a druhý den 6 června bylo definitivně odvoleno na 100% již v 9 hodin dopoledne. Podle voličských seznamů bylo v Dubějovicích 93 voličů. Po sečtení lístků po 14 hodině bylo zjištěno, že voliči skutečně odevzdali všechny hlasovací lístky do urny bez škrtání, a proto tedy v Dubějovicích všichni voliči souhlasili s navrženými kandidáty, kteří se tím okamžikem stali poslanci. Místní nár. výbor ve Štěpánově se skládá ze sedmi obcí a má 35 poslanců, členů MNV. Na toto volební období jsou úkoly volebního programu v hodnotě. Předsedou MNV je opět zvolen s.Štěpán Johanis z Trh. Štěpánova, místopředsedou Václav Nekvasil, tajemnicí Hana Špičková a v Dubějovicích předsedou občanského výboru Václav Vinš čp. 35. V následujícím volebním období, což je rovněž prvním rokem v nástupu 7 pětiletého plánu, není v Dubějovicích počítáno se žádnou veřejnou akcí v rámci volebního programu. Přesto však se občané stále dovolávají o dokončení veřejné vozovky do Soutic a o novou výstavbu prodejny potravinového zboží. Částečný příslib byl dán k těmto dvěma požadavkům, pracovníky ONV, soudružkou Manichovou a s.Říhou. Není však zaručeno, že během této pětiletky se tento příslib uskuteční.

Příznivé počasí pro sklizeň sena

Letošní příznivé počasí ovlivnilo i dobrou sklizeň sena. Senoseč započala ještě v první polovině června a slunné počasí dovolilo sklídit seno kvalitní. Sklizeno bylo proti minulým létům i seno z těžko přístupných ploch a to hlavně zásluhou smluv s některými nezemědělskými podniky.

Kronika – strana 189

Smlouvy byly uzavřeny pod heslem : na pomoc žnám a sklizeň sena z přístupných ploch. Ve skutečnosti na louhách zůstaly jen malé zbytky na velmi zamokřených místech s nekvalitní trávou..

Nástup na žně r. 1981

Suché a slunné počasí přispělo k rychlému zrání obilí a proto již 7 července začaly kombajny v JZD Trh. Štěpánov se sklízni ječmene na 10 hektarech a 8 července se sklízni řepky. Po dvouměsíčním suchém počasí však 14 července začalo pršet a tak déšť přerušil žňové práce. První sklizené obilí je kvalitní, ale výnos je proti plánu o něco nižší. Průměrný hektarový výnos z prvních 10 ha je 32,5q.

Sjezd rodáků

Dne 8 srpna 1981 si dubějovičtí občané uspořádali sjezd rodáků ve věku od 40 roků výše. Pozvaných bylo 128 včetně domácích, tedy všech, kteří spadají do této skupiny. Zúčastnilo se 118 pozvaných. Jelikož v informaci na pozvánkách bylo upozornění, že budou vítání i další členové pozvaných, bylo přítomno 172 osob. Sraz se uskutečnil ve 14 hodin na návsi v Dubějovicích, kde vyhrávala hudba. Toto první setkání působilo nejdojemněji, neboť bylo vidět objímání se, vzájemné zdravení a seznamování a to největší napětí byla skutečnost, že se už mnozí nepoznali, neboť nejmladšímu rodáku bylo 40 a půl roku a nejstarším dvěma 81 roků. Ale, že se nepoznali ti nejmladší s nejstaršími, to bylo přirozené, neboť se třeba ani nikdy neviděli, ale když se nemohli poznat ti, mezi nimiž byl jen poměrně malý věkový rozdíl, to už byla pěkná podívaná jak se tomu pak smáli a přiznávali svoji sklerózu. Předseda Občanského výboru Václav Vinš přivítal všechny přítomné, připomněl mnohé změny v obci a seznámil je s dalším programem. Popřál pak dobrou zábavu a vyzval všechny, aby nastupovali do autobusu, který je odvezl do sousední

Snímky dokumentují sjezd rodáků, sraz na návsi před odjezdem do pohostinského sálu v Sedmpanech, pro tuto akci zapůjčeného. Předseda občanského výboru Václav Vinš vítá ve svém proslovu zúčastněné.

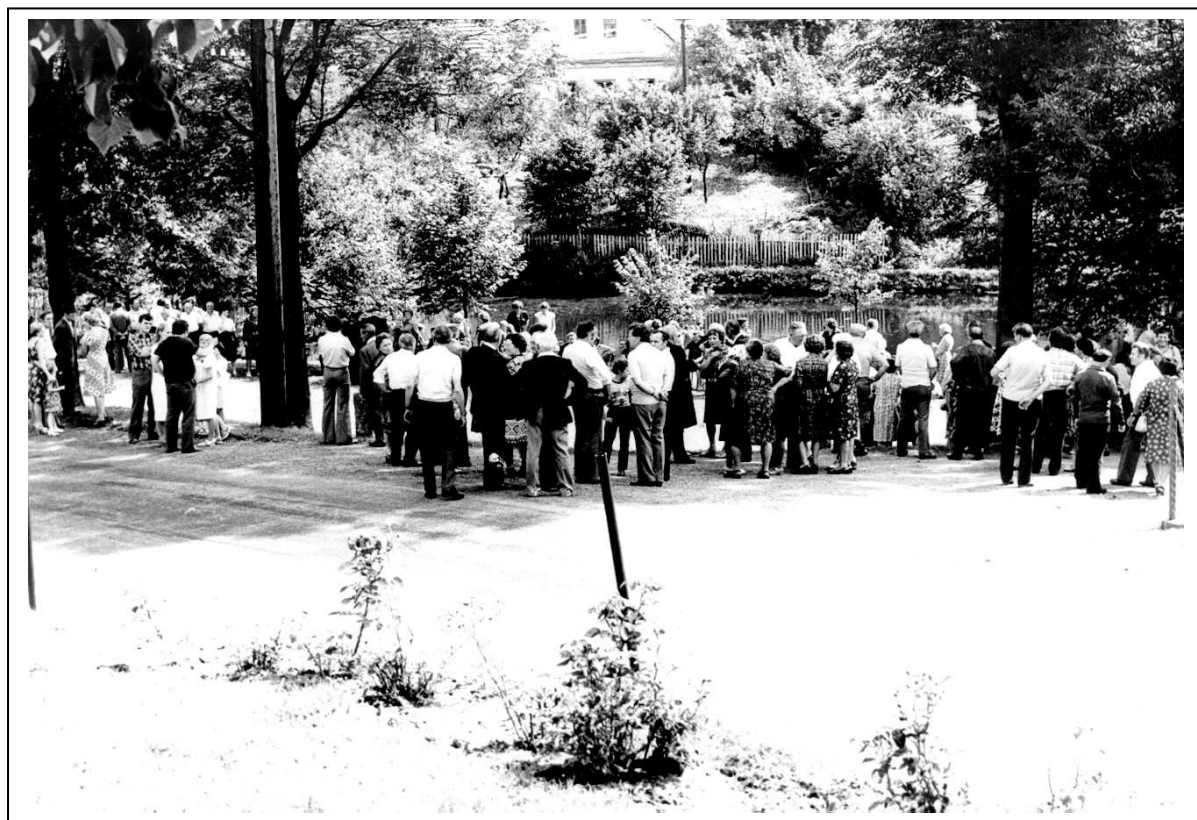
Snímky Jiří Vošický mladší

Kronika – strana 190

obce Sedmpan, do sálu nového kulturního klubu, kde byl připraven další pořad, pohoštění a volná zábava s hudbou. Sjeli se rodáci z pohraničí, z Moravy a Prahy a z jiných různých míst a tuto příležitost k setkání se s přáteli, nemohl nikdo docenit a nemohl najít dosti slov díky a uznání pořadatelům, kteří se o to obtížné dílo zasloužili. Téměř všechno osazenstvo setrvalo až do druhé hodiny po půlnoci a nerado odcházelo z tak sympatického prostředí. Všichni účastníci projevovali svoji velkou spokojenost se slovy, že na tento den nikdy nezapomenou.

Pořadatelé byli: Žáček Stanislav čp. 44, Vinš Václav čp. 35, Zeman Miloslav čp.51, Vošický Jiří čp. 19, Vinš Miroslav čp. 50, Vinš František čp.43. Aktivistky byly Vinšová Marie čp.43 a Zemanová Miluše čp. 5

Zapsal kronikář Stanislav Žáček

Žně roku 1981

Slovo „žně“, neznamená jen obilí a stroje, ale představuje velký kádr lidí, kteří musí být na svých místech jednak jako řídící odborníci a dále pak řada těch, kteří plní svoje úkoly na polích a v opravárenských dílnách. V JZD Trhový Štěpánov kam patří i obec Dubějovice, již má pro takovouto dobrou organizaci předpoklady, neboť tam takoví lidé jsou. Prvních 10 ha ozimého ječmene sklídili až 7 července a 8 července započali se sklizní řepky. A jako každého roku, tak i letos odjeli 3 kombajny na Slovensko na výpomoc žním do JRD Petrova Ves okres Senica v době, než dozrálo obilí zde. Vedení družstva obdrželo od předsedy jmenovaného družstva poděkování za pomoc a současně pochvalu na kombajnéry,

Kronika – strana 191

kterí tam pomáhali. V začátku žní byla družstvu Trhový Štěpánov poskytnuta pomoc dvěma kombajny z JZD Načeradec. Od 17 srpna poskytlo JZD Trh. Štěpánov pomoc třemi kombajny družstvu Neveklov. Při svozu obilí pomohl podnik SSÚD z Bernartic jedním autem svážet obilí od kombajnů v největší žňové špičce, což byla pomoc velmi vzácná. Sklizeň obilovin byla ve štěpánovském družstvu skončena 15 srpna a jako další fáze sklizně byl úklid slámy, kde pomáhaly tyto závody: OPP Benešov a Pražské vodárny, závod „Želivka“. V rámci Letní aktivity pomáhali při úklidu slámy, žáci vlašimského gymnázia. Z tohoto stručného průřezu žňové sezóny vidíme, jací lidé a kolik jich musí stát za každým výkonem, když se chce docílit dobrých výsledků. A že v JZD Trh. Štěpánov se takováto organizace práce uplatňuje, přišli si o tom pohovořit na návštěvu dne 20 srpna pracovníci z vyšších orgánů. Přítomni byli: Ministr zemědělství s. Toman, generální ředitel zahraničního obchodu s. Malý, tajemník okresního sekretariátu KSČ s. Jindra a ředitel OZS soudruh Marešovský. Letošní průměrný výnos obilovin byl oproti očekávání mnohem menší a to 36 q. Jarní pšenice 31q, ozimá pšenice 40q, jarní ječmen 36 q, ozimý ječmen 32q, žito 35 q, oves 30q. Sklizeň slámy byla skončena do konce srpna a beze ztrát.

Zapsal St. Žáček kronikář.....

Kronika – strana 192

Veřejná schůze

Dne 29 října 1981 byla konána v Dubějovicích opět veřejná schůze na níž byly projednávány záležitosti týkající se obce samotné, pak i obce střediskové a občané byli informováni i od dění celookresním. Zúčastnění byli pracovníci z ONV a MNV. Tajemnice z MNV Trh. Štěpánov s. Špičková přednesla referát o činnosti MNV a rozebrala celkovou situaci v zemědělství a politický dopad na hospodářství ze zahraniční politiky. Mluvila o nedostacích v chování některých občanů k veřejnému majetku a pořádku. Poslankyně ONV s. Manichová přednesla referát o činnosti ONV, zhodnotila celkovou situaci v životě občanů, o zajišťování životních prostředků a potřeb pro naši společnost. Promluvila o mezinárodní situaci a celosvětovém napětí. Pro informaci připomněla adaptaci nákupního střediska v Trh. Štěpánově a žádala občany o pomoc při jeho výstavbě. V diskusi mimo jiné, promluvil s. Miloslav Zeman o nastávajícím problému ohledně veřejné skládky odpadu a popela. Kolem naší obce jsou již všechny úvozy zavezeny a v krátké době bude konec skládky v Sedmpanech a co potom. Na dotaz o odvozu popela technickými službami z Vlašimi odpověděla tajemnice s. Špičková, že již několikrát MNV tuto otázku projednával, ale techn. služby nechtějí pro nedostatek techniky a pracovníků přibrat další obec. Bylo tedy dohodnuto takové řešení, že bude nutno někde vybagrovat jámu, zeminu z ní použít na zavážku a srovnání cesty od kravína směr ke „Kupsáku“ a jámu používat jako skládku odpadu. Další připomínku v diskusi měl Frant. Novotný ohledně veřejné studny na návsi. Řekl, že voda je špinavá a kam oni jako rodina mají chodit pro vodu. Na toto odpověděl předseda obč. výboru V. Vinš, že tato věc se nevyřeší zde na schůzi, neboť voda v této studni je již řadu let hygienicky označena jako nepitná a že tam byla tabulka s označením nepitná voda. Proto si okolní sousedé

Kronika – strana 193

udělali studny vlastní, a on že si musí tuto záležitost také nějak vyřešit neboť nelze, aby pro jednu domácnost jezdila cisterna s vodou ze Štěpánova do Dubějovic. Jmenovaný Frant. Novotný má v současné době též studnu začatou, ale nedokončenou. Jiný závěr na tuto připomínku nebyl učiněn. Následovala volba občanského výboru.

Navržení a zvolení byli tito občané :

Trpišovský Vladimír	č.p. 9
Dekarli Bohumil	„ 18

Vošický Jiří starší	„	19
Žáček Stanislav	„	44
Filip Břetislav	„	33
Vinš Václav	„	35
Vošický Josef mladší	„	42
Zeman Miloslav	„	51
Vinš Miroslav	„	50

Jako poslední v diskusi byla stále opakovaná připomínka, kdy se dokončí silnička jako hlavní spoj z Dubějovic do Soutic. Odpověděla poslankyně z ONV s. Manichová, že vedoucí odboru pro komunikace soudruh Říha přislíbil na tuto akci a v této pětiletce uvolnit nějaké finanční prostředky. Schůze byla zakončena ve 22 hodin.

*Zapsal kronikář
Stan.Žáček*

Velmi malá úroda ovoce

Vlivem jarních mrazů v letošním roce, jak je již v kronice zaznamenáno, v době začínající vegetace stromů, nebyla úroda ovoce normální. Jablka se neurodila nejen zde v našem kraji, ale i v širokém okolí, třešně nebyly ani v krajích jako je kutnohorsko, kde se pěstují hojně, hrušky byly jen ojediněle a švestky též v některých místech a pokud se urodily, tak ve velkém množství. V naší obci mám zjištěno, že téměř všechny domácnosti měly nedostatek jablek na

Kronika – strana 194

uskladnění na zimu. Pokud se na některých stromech mrazy narušená jablka udržela, nedočkala se úplného dozrání a předčasně opadávala a hnila..

Neobvyklé přírodní změny r. 1981

Celý rok 1981 se vyznačuje velkými proměnami v počasí. Na nový rok 1 ledna od rána do odpoledních 16 hodin bylo velmi pěkné počasí bez sněhu a 2 stupně C teploty. Od 16 do 17 hodin už napadlo 4cm sněhu. Únor se projevil jako jarní měsíc. Dne 11 března ve 22 hodin se přihnala silná bouřka, déšť s kroupami při teplotě 10 stupňů C. Dne 12 dubna byla teplota na slunci 28 stupňů C. Dne 12 dubna na slunci 29 stupňů C a tato teplota byla ještě 15 dubna. Tyto teplé dny probouzely předčasně přírodu k životu. Plodné pupeny na stromech vyrašily na rozvití. Avšak 17 dubna v noci přišel mráz –6 stupňů. Dne 28 dubna padal celý den sníh při teplotě 0 stupňů. Šesti a sedmistupňové mrazy trvaly 8 dnů. Teplo a chladno, sucho a dlouhý déšť se střídaly po celé léto. Dne 18 října večer v 19

hodin se přihnala velká bouřka. Blýskalo se ze všech stran a nastal prudký déšť s kroupami. Dne 22 října napadl první sníh což bylo též předčasné a od té doby bylo stále studeno a proměnlivo, což také znemožnilo zemědělcům v klidu dokončit podzimní práce.

Dobrá úroda hub

Na začátku zápisů v kronice pro tento rok je poznámka, že zkušené houbaři předpovídají dobrou úrodu hub, neboť k jaru bylo hodně sněhu. Tato pranostika se skutečně projevila jako pravdivá, neboť tohoto roku 1981 bylo hodně jedlých hub a všichni vášniví houbaři si přišli na své. Výjimečně po dlouhé době se našly i pravé hříbky. Největší úroda byla hříbků panských zvaných po našem, (jinak Suchořib hnědý). Tyto hříbky rostly až do pozdní doby podzimu. Byla to částečná náhrada za jiné plody, které se neurodily.

Kronika – strana 195

Výroční členská schůze požárníků

Dne 26 prosince 1981 konali dubějovičtí požárníci svoji výroční členskou schůzi na níž bylo přítomno 32 členů ze 43 registrovaných. Za OV SPO byl přítomen s. Pazour z Trhového Štěpánova jako delegát. Byla zhodnocena činnost za uplynulý rok, která se skládala z výcviku, údržby požární techniky a z veřejné činnosti v obci a brigád v JZD. Všechny závazky roku byly splněny, a proto kladně zhodnoceny. Byli přijati dva noví členové. Jan Kulík a Antonín Vinš. Oba osmnáctiletí. Byl dán návrh, aby se upustilo od dosavadního způsobu placení členských příspěvků z organizační pokladny a aby si čl. příspěvky platili členové sami. Tento návrh byl schválen. V diskusi se mluvilo o tom, že v současné době není možno zde uskutečnit nějakou kulturní akci, nanejvýše se spojit s některou jinou složkou jako se stalo v srpnu při pořádání sjezdu rodáků. V červnu t.r. se zúčastnilo jedno družstvo okrskové soutěže v Hulicích, čímž byla prověřena zdatnost a schopnost požárníků pro zásah v případě požáru. Na závěr schůze byly vyhlášeny a odhlasovány celoroční závazky na rok 1982 a které se týkají všech příslušných ukazatelů a jsou v souladu s potřebami v obci. Schůze byla zakončena po vyčerpání programu závěrem proneseným delegátem OV SPO s. Pazourem.

Kulturní činnost

O kulturní činnosti se dá jen málo mluvit, neboť jak je známo z předchozích zápisů, nejsou zde pro tuto potřebné podmínky. Důvodů je několik a když

pomineme to nejhlavnější, místnosti, nastává velký nedostatek mladých lidí. V trvalé činnosti zůstává místní veřejná půjčovna knih, kterou vede velmi obětavě s. Jarka Dekarliová. Umí získávat i ty nejmladší zájemce o četbu a tak udržuje stav v průměru kolem 30 vypůjčovatelů. I zde se snížil počet

Kronika – strana 196

čtenářů a hlavně mladých. Mimo vedení místní půjčovny knih, organizuje s. Dekarliová tzv. jarní a podzimní „vejšlapy“ do přírody s mládeží. Počet těchto účastníků se též postupně zmenšuje.

Jak se vyliďňovala vesnice

Jelikož se nám, při každé příležitosti objevuje připomínka o úbytku lidu na vesnici, přimělo mě to k tomu, abych zalistoval v minulosti a objasnil si, od kdy a proč k tomu dochází. Ne často se dokážeme zamyslet nad tím, co se kolem nás děje, jak žijeme, čemu nebo komu jsme prospěšní, kolik našich přátel, kterých jsme si vážili již není mezi námi a tak bychom si mohli položit ještě řadu otázek, na které je také nutno odpovědět. Proto je třeba občas si připomenout minulost. Žijeme v poslední čtvrtině dvacátého století, v době vysokého pokroku, vysoké kulturní úrovně a to nám mnohdy tu minulost připomene a říkáme: kdyby to tak viděli naši mrtví předkové. Nám se zdá, že to není tak dávno, když byla plná vesnice lidí, v každé denní době, když bylo slyšet vrzání kol dřevěných vozů, ve žních upoceně sekáče s kosami na rameni, zapřažené kravky do pluhů, ženy s nůšemi trávy na zádech a další desítky jevů tehdejší vesnické idylky. Bylo to takové lidské mraveniště. A pak začali lidé hledat větší obzor pro svůj život a odcházeli z vesnice do měst a do míst kde byl průmysl a větší možnost pro svoji existenci. A nyní uvádím ve stručnosti jako příklad obec Dubějovice. Nejstarší písemné zprávy o Dubějovicích jsou z roku 1379 a to již zde lidé žili a hospodařili. Jak žili a jak hospodařili je dlouhá historie a my se přeneseme až do druhé poloviny devatenáctého století. Katastr obce je od dávna nezměněn a jeho objem zemědělské půdy byl cca 200 ha. Podle zápisů v kronice vykazuje Palacký k roku 1850 v Dubějovicích 45 chalup a 351 obyvatel. To bylo asi nejvíce

Kronika – strana 197

kolik lidí kdy v obci žilo. Od té doby již začíná pokles obyvatelstva v obci, jak se postupně zemědělský venkov vytlidňuje. V roce 1874 je v Dubějovicích už jen 276 obyv. a z toho 24 židů. V roce 1893 vykazuje zde úřední statistika 43 domy a 264 obyv. V roce 1910 rovněž 264 obyvatel a v roce 1913 je úbytek 20 obyv. Tedy od roku 1850 do roku 1913 je celkový úbytek 107 obyvatel. Nutno podotknout, že v tomto údobí odjelo z obce několik rodin do Ameriky. V roce 1946 je obydlených 45 domů a žije v nich 202 obyvatel. V roce 1956 stejný počet domů a 198 obyv. V roce 1958 bylo v Dubějovicích založeno JZD do něhož vstoupilo 33 zemědělců, kteří se rozhodli v obci žít trvale. V roce 1963 je obydleno 43 domů a žije v nich 188 občanů. V roce 1971 je zde 167 obyvatel. Dále kronika zaznamenává, že v roce 1976 je zde 41 obydlených domů v nich 137 obyvatel. A konečně při sčítání lidu, domů a bytů v roce 1980 zaznamenává statistika v Dubějovicích 47 domů, z toho obydlených 39 a k trvalému pobytu přihlášených 124 osob. Tedy za 130 roků ubylo z obce ze stejného počtu domů 227 obyvatel. Tak v roce 1850 byl průměr bydlících na jednu chalupu necelých 8 osob a to bylo většinou po jedné obývací místnosti v chalupě. V současné době připadají tři osoby na jednu chalupu a ve skutečnosti průměrně ve třech místnostech. Tehdy nebyly koupelny, prádelny, pračky a ještě mnoho dalšího domácího zařízení. A protože v místě i bližším okolí nebyla jiná možnost výdělků, provozovala se domácí řemesla. V Dubějovicích bylo ještě po první světové válce r. 1918 několik zedníků, 2 tesaři, 5 obuvníků opravářů, 5 krejčích, někteří z nich šili do Prahy konfekci, 2 kováři, jeden z nich Josef Novotný dělal felčara pro koně, 3 koláři, 2 truhláři, 1 kožešník, 1 opravář pušek, 1 výrobce cementového zboží – výrobce cementového zboží Frant. Březina – padl v 1 světové válce, 1 bednář, jedno hokynářství, 1 samouk na kleštění vepřů a ještě několik jiných amatérských umění. Z tohoto přehledu života lidí v obci plyne poučení, že člověk pro sebezáchovu se dokáže přizpůsobit ke každé situaci. V současné době se již takto po domácku neřemesluje a lidé, zvláště mladí utíkají do města blíže k zaměstnání v závodech a továrnách, kde dostanou nové byty a mají méně starostí.

Kronika – strana 198

Mladí si budují klubovnu

V současné době je v Dubějovicích tolik mladých, že se dají spočítat na prstech, ale i oni potřebují nějaké svoje společenské prostředí. Hospoda je neláká, a proto se rozhodli, že si upraví nevyužitou jednu místnost. Od roku 1952 je

neobydlen objekt čp. 6, bývalé hospodářství po Antonínu Keroušovi. Tento celý objekt budov zemědělských i obytných užívalo místní JZD a nyní již jen budovy zemědělské. Obytné jsou ve špatném stavu a neobyvatelné a jinak nevyužité. Letošního roku 1981 se těch několik mládežníků rozhodlo, že tu jednu místnost, která není ještě tolik zničena, si upraví jako klubovnu pro svoje scházení a zábavu. Pod vedením předsedy organizace Svazu socialistické mládeže Jiřího Vošického čp. 19, začali v listopadu 1981 s výměnou oken, která byla pro tento účel zakoupena již dříve. Ostatní potřebný materiál jako písek, vápno a cement jim poskytl MNV v Trh. Štěpánově. Pracovali o sobotách a nedělích a někdy i večer při osvětlení. Místnost upravili velmi pěkně a ke konci roku již měli klubovnu. Za pomoci buldozeru zplanýrovali prostor za budovou, kde chtějí vybudovat vylejbalové hřiště. Do konce roku zde odpracovali cca 450 brigádnických hodin zdarma. S otevřením jara chtějí pokračovat na dalších opravách budovy, k čemuž mají svolení od MNV.

Obnova rybníka „U Kupsáku“

Z rozhodnutí melioračního družstva ze dne 17.12.1981 bude provedena obnova bývalého rybníka, který zanikl někdy ke konci 18 století a na jeho místě byla dosud louka. Tráva na této louce nebyla nikdy kvalitní a zvláště v poslední době zaostávala pro špatný přístup s mechanizací. Jmenované místo se nachází v bývalém katastru obce Sedmpan na hranicích katastru obce Dubějovic jižně asi 1 km vzdálené. Zatopená plocha má mít výměru 1,5 ha, objem vody 12 000 m krychlových a 2,5 m hloubky. S prací se předpokládá začít v roce 1982. Tato změna určitě prospěje přírodě víc než dosud.

Kronika – strana 199

Myslivecký rok 1981

Již po několik roků sleduje kronika citelný úbytek lovné zvěře. Milovníci přírody zjistili, že se ztrácí i užitečné a zpěvné ptactvo. Tak například chocholouš obecný, dříve poměrně hojně žijící v naší přírodě a přímo v obcích, se ztratil úplně. Křepelka se ozve v létě tak ojediněle, že pomalu zapomeneme její volání „pět peněz“ a naše mládež je už ani nepozná. Loňského roku se projevil úbytek špačka obecného. A je ještě možno sledovat hodně jiných druhů ptactva a zvěře, kterak rok od roku jich ubývá a my vidíme, že snad nelze tomuto jevu zabránit. Po rozhovoru s místním členem mysliveckého sdružení s Václavem Vinšem zaznamenává, že v katastru naší obce má evidováno v průběhu roku 1981 6 ks bažantů. Z toho 4 bažantí slepice a 2 kohouty. Nějaký zajíc byl viděn poblíž

sousedních hranic a to může být jen přebíhající, žijící převážně v lese. Srnčí zvěř zatím udržuje průměrný stav, neboť její hlavní přirozený úkryt je les. Proto ani tohoto roku nemohl být uspořádán hon. Někdy v zimním období zvláště po napadnutí nové vrstvy sněhu, myslivci říkají „obnova“, vystopují tah divočáků a pak jdou společně udělat zátah do lesa, kam vedla a ukončila stopa. I tohoto roku zatáhli několikrát a jak jsem slyšel, v ohni jim zůstal jeden kus, který měl pak zpestřit hostinu při jejich výroční schůzi. Podle sledování a průzkumu, konstatovali, že v poslední době se zde divočáci objevují častěji, ale jejich přesuny, hlavně v noci jsou rychlé a do velkých vzdáleností. Tak toto byl souhrn činnosti a života v mysliveckém roce 1981.

Narození, sňatky, úmrtí

Statistika těchto tří ukazatelů v roce 1981, obsahuje jen jeden bod a ne právě ten radostný. Nenarodilo se žádné dítě, nebyl uskutečněn žádný sňatek, ale zemřela jedna osoba. Byl to Josef Němec ve věku 67 roků.

Všechny údaje za rok 1981 zpracoval kronikář St. Žáček

Kronika – strana 200

Rok 1982

Popis a struktura chalup v obci a jejich majitelé na počátku roku 1982

Ze sledování života lidí v obci zjišťujeme, že stále ubývají starší pamětníci a že obec sama stárne, považuje kronikář za vhodné, zpracovat strukturu chalup v obci a zapsat jejich majitele a obyvatele na počátku roku 1982. Tyto údaje mohou být účelné pro pracovníky, kteří provádějí dědické odhady chalup, nebo odhady pro účel prodeje a podobně. Jelikož o existenci obce jsou zápisy z počátku 14 století a to již zde život byl mnohem dříve snad z konce dvanáctého nebo počátku třináctého století víme, že všechny chalupy byly dřevěné. Až od konce 18 století se začaly přestavovat na zděné a to převážně z kamene. Od té doby došlo k mnoha úpravám a přestavbám, hlavně výměny krytiny střech. Původní to byly slaměné (doškové), později šindelové a lepenkové, které se postupně změnily za střešní tašky. Ty se dávaly hlavně z důvodů protipožárních, samozřejmě, když už byly dostupné. A docházelo i ke zrušení dřevěných stěn vymazaných ve spojích tzv. maznicí (žlutý jíl, promíchaný s plevami z obilí) a začalo se zdít z kamene. Později z nepálených cihel a postupně i pálených. Od té doby však došlo v každé chalupě k nějaké rekonstrukci a změně podle potřeb,

nebo jiných příčin. Chalupy jsou popsány v pořadí podle popisných čísel a je zmínka i o těch, které už neexistují.

Chalupa čp. 1, byla zrušena úplnou demolicí v roce 1980. Její fotografický snímek před demolicí je na straně 175 této kroniky. Chalupa byla zděná z kamene a dle stylu a dalších znaků byla takto vyzděna někdy v první polovině 19. století a ke konci tohoto pokryta taškami. Po tři generace, kam dosáhly naše paměti, sloužila jako hostinec, ale bez tanečního sálu. Parcela po demolici má být jako zahrada a je v současné době majetkem p. Filipové čp. 28, neboť Filipovům byla prodána již v roce 1938.

Kronika – strana 201

Chalupa čp. 2 je v současné době neobydlena. Poslední obyvatel Anežka Hromasová zemřela v roce 1979 a majiteli nyní je syn Josef Hromas a dcera Marta Uhlířová, oba t.č. bytem v Trh. Štěpánově. Chalupa je zděná převážně z kamene, neizolována a její poslední rekonstrukce, tj. nová střecha pokryta taškami, vyzděným štítem a omítkou byla provedena v roce 1918.

Chalupa čp. 3 je v současné době majetkem manželů Frajtoových a stále obydlena. Obnovena byla v roce 1939-40 po velkém požáru, kdy u ní vyhořely všechny hosp. budovy. Obytná budova byla obnovena na původních základech, zvýšena a nová střecha pokryta pálenými taškami. Taktéž byly obnoveny i některé hosp. budovy. Stodola byla postavena nová od základu.. Podle vyprávění Frajtova otce, mají být původní zdi na obytné budově a chlévě 200 let staré.

Chalupa čp. 4 je majetkem bratrů Kotrčových, kterou zdědili po rodičích. V současné době není trvale obydlena neboť poslední její obyvatel pí. Marie Kotrčová je pro neschopnost u svého syna Františka ve Vlašimi. Druhý syn spolumajitel chalupy bydlí v Praze. Chalupa byla naposledy rekonstruována v roce 1913-14. Zdivo je převážně kamenné, neizolované, ale v celku udržované místnosti jsou obyvatelné. Stodola patřící k chalupě, byla postavena nově v roce 1937.

Chalupa čp. 5 byla zrušena demolicí v roce 1950. Byla to ještě původní celodřevěná stavba, její stáří neznáme, s lepenkovou krytinou. Posledním majitelem byl Josef Kulík, obuvník. V roce 1945 se odstěhoval do Prahy. Tedy v roce 1950 zmizela chalupa čp. 5. Celá parcela pak byla prodána a to: část zahrádky Jaroslavu Ryšavému, sousedu

Kronika – strana 202

čp. 49 a staveniště se zahradou sousedu Mir. Brixímu čp. 25. Oba sousedé si tak zvětšili prostranství kolem svých objektů, kde mají zahrádky.

Obytné a hospodářské budovy čp. 6 byl do roku 1923 statek Oskara Steina o výměře cca 80 ha zemědělské půdy. V tomto roce 1923 byl pro úplné zadlužení rozprodán v soudní dražbě. Budovy a 14 ha polí, louky a část lesa koupil Ant. Kerouš z Kuňovic a ostatní pozemky koupili místní občané. Ant. Kerouš zde hospodařil do roku 1955. Po jeho vystěhování všechny objekty užívalo JZD. Obytné budovy jsou neobydleny již přes 20 roků. Zdivo je dosud dobré a střechy byly opraveny v roce 1959. Jako bytová jednotka, je obytná část nezpůsobilá k obývání. Poslední hlavní rekonstrukce byla provedena po vyhoření v roce 1903. Od té doby pak byly postupně provedeny nějaké změny a opravy vnitřní.

Chalupa čp. 7 je obydlena v současné době rodinou Jaroslava Ryšavého. Majiteli jsou v této době ještě tři dědici. Jar. Ryšavá, její sestra Libuše, bytem ve Vlašimi a Alois Hrdina, otec obou jmenovaných sester, bytem v Mar. Lázních. Chalupu koupil v roce 1923 Alois Procházka, který v ní bydlel jako deputátník, kočí u Oskara Steina, jehož byla majetkem,. Posledními majiteli byli manželé Hrdinovi. Al. Hrdina se přizpůsobil k Procházkovým a byl ze Římovic. Provedl na chalupě mnoho oprav a rekonstrukcí a naposledy v roce 1948 a též na původních kamenných zdech.

Rodinný domek čp. 8 byl nově postaven v roce 1976. Pro jeho stavbu byla odbourána původní stará kamenná chalupa manželů Filipových čp.8. Nový rod. domek je majetkem jednou polovinou manželů Filipových a jednou polovinou manželů Frajtových.

Kronika – strana 203

Chalupa čp. 9 je majetkem rodiny Trpišovských, v níž bydlí v součas. době vdova Růžena Trpišovská se dvěma syny. Hlavní rekonstrukce byla na chalupě

provedena v roce 1906 po vyhoření. Zdivo je převážně kamenné a jeho stáří se dá zařadit též do první poloviny 19. století. V roce 1970 byla přistavěna jedna místnost a byly provedeny některé vnitřní úpravy. Toto čp. bývalo v obci jako jedno z největších a mělo jako každá chalupa několik majitelů. Z dostupných pamětí to byli Blažkovi, Staňkovi a předposlední Neužilovi.

Chalupa čp. 10 je majetkem manželů Vošických a stále obydlená. Její původ se řadí též do nejstarších a větších hospodářství v obci. Ještě do roku 1954 nesla staré znaky. Byla pokryta slaměnými došky, měla malá okna a bylo jasně vidět postupné podezdívání kamenným zdivem, které nahradilo dřevěné stěny. Tyto kamenné zdi převážně zůstaly a na nich byla provedena zvýšená nástavba cihlová a zbudovaná nová střecha. Změnil se i půdorys vnitřku. Tato rekonstrukce byla provedena v roce 1954 střecha, a v roce 1958-59 místnosti.

Chalupa čp. 11 stojí za obcí směr k Souticům. Byla nově postavena na poli v roce 1936 Josefem Fraitem z čp.1 bývalého hostince, jak je popsán na začátku o čp..1. Tento starý hostinec tehda koupil Josef Filip čp. 28 a používal pro hosp.. účely. Chalupa čp. 11 je celá z cihel a stropy též mají cihlovou klenbu. V současné době je majetkem manželů Kulíkových, kteří ji koupili od Josefa Fraita, a je stále obydlena. Nynější majitelé Kulíkovi zrušili stáj a na jejím místě zbudovali třetí místnost a později přistavěli verandu.

Kronika – strana 204

Budova čp. 12 byl původně lihovar vybudovaný někdy v první polovině 19. století. Byly v něm 2 obytné místnosti a stáj. To vše bylo pod jednou střechou. Byly v něm 2 obytné místnosti a stáj. To vše bylo pod jednou střechou. Býval majetkem velkostatku v Souticích a později ke konci 19. století jej koupil statkář Stein. V roce 1923 při soudní dražbě veškerého Steinova majetku jej koupil Hošek ze Sedmpan, ale již jen jako budovu bez provozu, a v roce 1926 od Hoška jej koupil Antonín Zeman hostinský, když jeho hostinec čp.,45 vyhořel. Antonín Zeman z něho přestavěl hostinec se sálem a prodejnu (byl to jen malý krámeček) a výčepní místností. Pro svoje bydlení měli Zemanovi jen poměrně malou kuchyň a jeden pokoj. V roce 1928 byl již v novém sále pořádán první ples hasičů. V tomto novém sále bylo uspořádáno mnoho tanečních zábav, divadelních představení a plesů. Poslední ples byl uspořádán v roce 1969. V roce 1971 přemístili Zemanovi prodejnu z původního krámku do sálu a od té doby zanikly v Dubějovicích veškeré taneční zábavy a kulturní akce. V současné době zde bydlí vdova Emilie

Zemanová a její dcera Dáša jako vedoucí prodejny potravin. zboží. Celý objekt byl rekonstruován na původních starých, neizolovaných základech a to v roce 1927-28. Vedoucí prodejny je provdaná za Vlad. Trpišovského.

Chalupa čp.13 byla renovována v roce 1939-40 po jejím vyhoření. Původní staré kamenné zdi zůstaly. Na nich byla provedena zvýšená nadezdívka a zhotovena nová střecha pokryta pálenými taškami. Od roku 1948 provedl nový majitel Stan.Mejšner, který se přičlenil ke Kocourkovům,. Ještě některé úpravy a vybudoval další 2 místnosti a garáž. Chalupa je obydlena trvale a její zevnějšek je stále velmi úhledný.

Kronika – strana 205

Chalupa čp. 14 byla též renovována v roce 1939-40 po jejím vyhoření současně se sousedními čp. 3 a čp. 13. Původní obvodové zdi jsou kamenné, neizolované a při její obnově roku 1940 na nich byla provedena zvýšená nadezdívka a zhotovena nová střecha pokryta pálenými taškami. Majiteli jsou manželé Mejšnerovi.

Chalupa čp. 16 byla naposledy renovována v roce 1907 po jejím vyhoření renovaci provedl Josef Rýva, zedník, který koupil chalupu jako spáleniště. Od tohoto roku 1907 se na ní nic nezměnilo. Zdi jsou kamenné, neizolované a stojí na mokřích základech. Je stále obydlena. V současné době jsou majiteli Marie Vránová a její dcera Stanislava Vránová.

Chalupa čp. 17 stála až do roku 1959 za rybníkem na návsi, kde je nyní obecní veřejné prostranství, kde měl předposlední majitel František Březina dílnu na výrobu cementového zboží. Posledním majitelem byl Frant. Vladyka a chalupu prodal obci poté, když se odstěhoval s rodinou do pohraničí. Pro špatný stav byl celý objekt rozbořen v roce 1959.

Rodinný domek čp. 18 byl postaven nově na poli v roce 1939. Je majetkem manželů Dekarliových, kteří si jej sami vybudovali. Číslo popisné 18 jim bylo přiděleno proto, že chybělo v pořadí stávajících chalup. Domek je celý cihlový a v roce 1939 byl postaven podle odborného projektu.

Chalupa čp. 19 původní obvodové zdi jsou neizolované kamenné a na nich byla udělána nadezdívka z cihel. Střecha byla zbudována úplně nová, krytá taškami.

Kronika – strana 206

V roce 1961 si postavil syn Jiří Vošický nový rodinný domek na zahradě, podle odborného projektu a všech přeps. norem. Domek má též čp.19. Obě budovy jsou majetkem manželů Vošických.

Chalupa čp.20 byla renovována v roce 1923. Její zdi zůstaly z části staré, kamenné neizovolané. Půdní zvýšenina a střecha byly postaveny nově s taškovou krytinou. Renovace byla provedena na vyhořelém objektu bývalých stájí Novotnova statku. V současné době je majetkem rodiny Kubíkových.

Chalupa čp. 21 byla ještě ke konci 19 století obecní chalupou pro obecního pasáka a později hlídače. Když tato služba pominula, koupil poslední potomek těchto sluhů polovinu chalupy v níž bydlel a druhá polovina sloužila jako obecní chudobinec pro nemajetné občany. V roce 1923 koupil Otakar Kadeřábek druhou polovinu a provedl na celé chalupě renovaci. Některé zdi zůstaly původní kamenné, ale nadezdívka a střecha pokryta taškami byly udělány nové. Od té doby provedli majitelé Kadeřábekovi mnoho úprav a poslední po roce 1970. Poslední majitelé jsou manželé Kadeřábekovi.

Chalupa čp. 22 je bývalá zemědělská usedlost a stojí východně za obcí. V podrobných mapách byla označena „ u Lupínků“, protože zde po několika generacích žil rod Lupínků. Obytná budova byla částečně renovována v roce 1928 a to chlév a jedna místnost. Druhá část, byla přestavěna z původní dřevěné na zděnou v roce 1962-63. Poslední majitel Frant. Lupínek zůstal svobodný a chalupu v roce 1980 prodal a bydlí v souč. době ve Vlašimi v garsonce. Novými majiteli jsou nyní manželé Jarošovi bytem v Praze a tuto používají jen rekreačně. Úřední odhad chalupy byl 48 000 Kčs.

Chalupa čp.23 byla renovována v roce 1928 po jejím vyhoření.

Kronika – strana 207

Požár tehda vypukl v sousední stodole Františka Vinše čp.243. Tehdejšímu majiteli čp. 23 Antonínu Hatašovi shořel obytný objekt a chlév. Na původní staré zdi byla dozděna zvýšenina a nová střecha byla pokryta cementovými taškami. Od tohoto roku 1928-29 nebyla provedena žádná změna. V současné době je chalupa neobydlena, neboť její majitel Stanislav Hataš je sám a svobodný a bydlí ve Vlašimi.

Obytná budova a ostatní hospodářské objekty čp.24 byly nově vybudovány v roce 1927. Původní dřevěná chalupa Klingrova stála v sousedství Frant Lupínka čp.22. Tento celý hospodářský objekt postavil nový majitel Antonín Neužil, který se ke Klingrovům přizemil. Na místě, kde stojí celé hospodářství býval smrkový les. Nynějšími majiteli jsou manželé Neužilovi mladší.

Chalupa čp.25 byla rekonstruována v roce 1937, kdy byla postavena nová střecha a v roce 1950 byly udělány vnitřní úpravy, jeden celý nový štít a nová fasáda. Avšak původní staré zdi zůstaly. Kde je nyní obytná místnost k silnici, bývala dříve kovárna. Předposlední majitel Josef Novotný zde dělal řemeslo kovářské, a od roku 1932 zde kovařil Karel Brixí, který chalupu i s kovárnou od Novotného koupil. Poslední úpravu vnitřku a to třetí místnost z chléva, koupelnu a čtvrtou místnost z kovárny vybudoval poslední majitel Miroslav Brixí, který zde bydlí trvale.

Chalupa čp. 26 byla postavena na místě po zrušené chalupě bývalé Cudlínové, kterou zdělili Novotnovi z čp.25. Novotnovi si sami udělali a vypálili cihly, udělali cementové tašky a nejdříve postavili stodolu v roce 1926. V roce 1929-1930 zde postavili novou jednu větší místnost, síň a přístěnek. Po prodeji č. 25 kováři Brixímu, se do této nové přestěhovali. V současné době zde bydlí vdova Františka Novotná se svojí dcerou Ludmilou, která je duševně nemocná. Z objektu chléva a kůlny si buduje syn Frant. Novotný bytovou jednotku.

Chalupa čp. 28 je též starého původu a poslední její úprava

Kronika – strana 208

byla provedena někdy ve třicátých letech a to přístavbou chléva a zvětšením kuchyně vedle chléva. Zdi jsou kamenné, neizolované a to hlavně u přední štítové místnosti. V současné době zde bydlí sama vdova Marie Filipová ve věku 78 roků.

Chalupa čp. 29 je starého původu, zdi jsou kamenné, neizolované a poslední její renovace byla provedena ke konci devatenáctého století. Hlavní úpravou byla střecha. Místo slaměných došků dána krytina z pálených tašek. V současné době r.1982 je neobydlena a majitelem je Jaroslav Čížek z Prahy, který chalupu zdědil po své tetě, vodově Marii Havlíčkové.

Chalupa čp. 29 je majetkem Antonína Mastíka. Její původ je neznámý, ale podle znaků před renovací, se dá řadit do samého začátku 19 století. Bylo na ni provedeno hodně úprav a jako první to byla střecha v roce 1949. Do té doby byla hodně nízká střecha, pokryta z části slaměnými došky a z části potrhanou lepenkou. V roce 1949 byla zhotovena nová vazba a pokryta novými pálenými taškami. Poslední byla provedena rekonstrukce zdiva v roce 1963. Byla postavena celá štítová zeď od základu, větší část vnitřních zdí, přistavena nová veranda a udělána nová fasáda.

Chalupa čp. 31 je majetkem manželů Polivkových. Majiteli před nimi byli Studničkoví. Bývalo to dříve větší selské hospodářství. Chalupa měla starý původ, což značily velmi široké a nízké zdi, nízká střecha pokrytá došky a malá okna. Těsně na této byla přistavěna tímto stylem chalupa čp. 32. I střechy byly spojeny. Jméno majitele této chalupy nám dnes není známo, ale skutečnost je taková, že obě spojené chalupy byly v poslední době majetkem Studničkových. Nový majitel Václav Polivka, který se k Studničkovům přizemnil, nejdříve zbudoval celou novou střechu v roce 1950 a v roce 1964 u obytné části rozbořil staré kamenné zdi a podezdil cihlami včetně zvýšeniny až pod střechu. Tímto se ztratilo čp., 32 a zůstalo jen 31.

Kronika – strana 209

Rodinný domek čp. 32 se v této době ještě vede jako novostavba, neboť byl postaven od základu na poli v roce 1960. Majiteli jsou manželé Filipovi, kteří jej obývají. Čp. 32 jim bylo přiděleno pro novostavbu jako chybějící v pořadí, které bylo zrušeno spojením chalup u čísla 31.

Chalupa čp.33 je majetkem Filipových, v níž v současné době bydlí vdova Cecílie Filipová se dvěma syny, Josefem a Břetislavem. Stáří této chalupy též nelze dobře odhadnout, ale její zdivo je kamenné a neizolované. Z paměti víme, že nějaké opravy byly provedeny ke konci 19 století a to hlavně nová střecha.

Nejnovější místnost byla zbudována v roce 1978 z původního chléva a též na starých základech.

Rodinný domek čp. 34 je majetkem manželů Čermákových, kteří jej obývají. Byl postaven jejich rodiči v roce 1929 na zahrádce nově od základu. Dosud do roku 1982 na něm nebyla provedena žádná změna. Původní chalupa čp.34 byla celá dřevěná, v níž rodiče Čermákové bydleli do roku 1930 než si postavili domek nový. Z části staré dřevěné chalupy je ještě na dvorku stodůlka, kde jsou ještě vidět původní malá okna.

Chalupa čp.35 je majetkem Václava a Františky Vinšových, v níž nyní bydlí vdova Marie Hromasová, matka Františky Vinšové. Tato chalupa v roce 1903 vyhořela, čímž pak dostala novou střechu. Od té doby na ní nebylo nic změněno. Na zahradě u této chalupy si manželé Vinšovi postavili v roce 1960-61 nový rodinný domek podle odborného projektu a se všemi stavebními náležitostmi. V této době je stále veden jako novostavba.

Chalupa čp. 36 je majetkem rodiny Trpišovských z čp.9, kde trvale bydlí. Bývala rodnou chalupou zemřelého Frant. Trpišovského, který se do čp.9 přizemil k Neužilovům.

Kronika – strana 210

Chalupa je již dlouhou dobu neobydlena a dá se říci, že v současné době neobyvatelná. Její původ není znám a bude pravděpodobně v krátké době určena k demolici. Zde bývala dříve na dvorku kovárna v níž dělal kovařinu pro občany Josef Trpišovský do roku 1919, který tragicky zemřel při kácení stromů v lese „Stráních“.

Chalupa čp. 37 je nyní majetkem manželů Myslivečkových, kteří bydlí v obci Brzoticích u N. Královic, kam se provdala dědička a majitelka chalupy Marie Vošická. Předešlý majitel Rudolf Vaněček jí prodal Stan. Vošickému., po rekonstrukci, neboť v roce 1933 vyhořela. Při rekonstrukci byla přistavěna nová stodola a chlév. V současné době je neobydlena.

Chalupa čp. 38 stávala tam, kde je dne stodola u čp. 36 a majiteli byli manželé Hustolesovi. Když ovdověl František Hustoles, oženil se znovu s vdovou Růžnou Trpišovskou z čp. 36. Jelikož to byli těsní sousedé, spojili svoje hospodářství i

obě chalupy. Hustolesova chalupa čp. 38 byla velmi stará a proto byla rozbořena a na jejím místě postavena stodola, která již náležela k čp. 36. Takto zanikla chalupa čp. 38, i jméno Hustolesovo, neboť tito manželé neměli žádné potomky.

Chalupa čp. 39 je nyní majetkem manželů Hrabánkových, po jejich dřívějším majiteli Ferdinandu Dekarlim. Její původ též není znám, avšak podle některých znaků, jako cementové tašky na střeše a zachovalé střešní vazby se dá říci, že její hlavní obnova byla provedena ke konci 19 století. Od té doby na ní bylo provedeno ještě hodně úprav jako vnitřní nové omítky, nově vyzdřený štít u cesty, nová fasáda a v roce 1979 nová veranda a z části chléva adaptována koupelna. Chalupa je obydlena trvale.

Kronika – strana 211

Chalupa čp 40 má ještě dne s v roce 1982 znaky svého nejstaršího původu, který je též neznámý. Z větší části má ještě dřevěné stěny i obvodové, z otesaných jedlových trámů, malá okna a nízkou střechu. V roce 1978 byla vyjmuta z bytového fondu a byla prodána Josefem Kulíkem, bydlícím v Liberci, který ji zdědil po svém zemřelém otci Frant. Kulíkovi. Koupila ji Jaroslava Černohorská, bytem v Praze, jako rekreační chalupu. V roce 1981 nechala majitelka upravit druhou místnost z komory a původního chléva. Jinému účelu už asi sloužit nebude.

Chalupa čp. 41 je nyní majetkem manželů Neradových po jejich předchozím majiteli Josefu Novotném, otci pí Anny Neradové. Původní chalupa byla velmi stará. V roce 1955 jí začal Josef Novotný přestavovat. Nejdříve dvě nové místnosti ve předu ve štítové části a novou střechu nad celou i starou budovou. Později nynější majitel Josef Nerad přestavoval postupně další část budovy na celkem 4 místnosti a příslušenství. Poslední dostavba byla dokončena v r. 1970. Ze starého zdiva nezbylo téměř nic.

Chalupa čp. 42 byla renovována v roce 1937, po jejím vyhoření. Požár způsobil blesk při bouřce. Při renovaci byly provedeny nějaké vnitřní změny, o něco se zvětšil půdorys a byla zbudována nová střecha pokryta pálenými taškami. Větší část původních zdí, hlavně u chléva zůstala. Poslední úprava byla provedena v roce 1979. Z původního chléva a části přístavby byly vybudovány další 2

pokoje, za původní kuchyní koupelna a do dvora nová veranda. Majiteli jsou manželé Vošickovi Josef a Helena.

Chalupa čp.43 je majetkem manželů Vinšových. Její stáří není známé, avšak podle struktury stavby se poslední renovace provedla naposledy roku 1907 po jejím vyhoření a později byla zvětšena druhá místnost při renovaci chléva.

Kronika – strana 212

Od roku 1961 je neobydlena. Manželé Vinšovi si postavili nový rodinný domek za silnicí a na svojí zahradě a to v roce 1960-61, který má čp.43/1. Celý starý objekt slouží Vinšovům jen pro hospodářské účely a nepředpokládá se, že jeho obytná část se obnoví pro bydlení.

Chalupa čp. 44 je nyní majetkem manželů Žáčkových a je obydlena trvale. V roce 1913 byla renovována přední štítová místnost avšak na starých neizolovaných zdech a ostatní část byla přestavěna v roce 1931. I střecha byla budována nově na dvě etapy. A to roku 1913 polovina a druhá část v roce 1931. V roce 1960 byla z býv. chléva adaptována třetí místnost a v roce 1972 přistavěna nová veranda. Ta druhá východní část z roku 1931 byla postavena od základu z nového materiálu.

Chalupa čp. 45 byla celá renovována v roce 1928 po jejím vyhoření. Byl to tehdejší hostinec Antonína Zemana, který tento shořený objekt i s nějakým polem prodal Vincentu Havlíčkovi z Kněže a ten chalupu zrenovoval. Větší část starých zdí zůstala, ale na nich byla nadezděna zvýšenina z cihel Byly zbudovány nové stropy, okna, dveře, podlahy a z nového dřeva vazba a střecha pokryta cementovými taškami. Jelikož zadní část budovy je ve velké části a místy do výšky stropu vyzděna do zemního terénu, provedl pozdější majitel Josef Sedlák, zedník, který se k Havlíčkovům přičlenil, ještě několik úprav izolačních a z chléva adaptoval další místnost. Poslední úpravy byly provedeny v roce 1968. Chalupa je nyní majetkem vdovy po zemřelém Josefu Sedlákovi, Marie Sedlákové a je obydlena trvale.

Chalupa čp. 46 byla naposledy renovována v roce 1967. Byly provedeny vnitřní úpravy, ze staré předsíně a komory zbudována nová kuchyň, vedle v místnosti vyzděna spíž, z vnitřku obezděna zadní kamenná zeď cihlami a udělány nové omítky. V roce 1970 byla postavena nová veranda a kou-

Kronika – strana 213

pelna a provedena nová fasáda. Při renovaci zůstaly však obvodové zdi staré, neizolované. V současné době je chalupa majetkem vdovy Marie Němcové, která zde bydlí se svými dvěma syny, Janem a Pavlem.

Chalupa čp. 48 je majetkem MNV a slouží jako obecní knihovna v jedné místnosti a druhá místnost je zařízena jako kancelář po bývalém MNV a nyní ještě slouží pro občanský výbor. Původně to byl rodinný domek rodiny Březinovi, která jej prodala obci v roce 1922. Domek byl v roce 1926 renovován. Zdivo je nyní převážně cihlové a střecha byla při renovaci zbudována nová. Od renovace z roku 1926 byly ještě provedeny nějaké úpravy a to v roce 1948 byla jedna místnost, to je dnešní knihovna a druhá místnost, dnešní kancelář, v roce 1957. Dále byla v roce 1957 přeložena střecha, dány nové okapové žlaby a udělána vnější omítka.

Chalupa čp.49 je nyní majetkem vdovy Růženy Ryšavé po zemřelém manželovi v lednu 1982 Jaroslavu Ryšavém. Přestavba této chalupy byla provedena v začátku 20 století po jejím vyhoření. Byla to jedna obývací místnost, předsíň a chlév pro jednu krávu. Dveře jako vchod do chléva byly z předsíně, takže jen přes tuto se muselo dobytče vodit. Až nový majitel po Vinšových, Frant. Ryšavý chlév zrušil a jeho syn Jaroslav provedl další adaptace. V roce 1958 přistavěl novou třetí místnost a v roce 1963 prádelnu a o něco později verandu. Tyto tři přístavby byly budovány od základu nové. Původní přední štítová místnost má kamenné neizolované zdi.

Rodinný domek čp.50 je v této době majetkem rodiny Vinšovi. Byla to novostavba vybudována na poli v r. 1926, kde již dříve stála stodola. Původní Vinšova chalupa byla ta čp.49, kterou dříve obývali. V roce 1960 přestavěli Vinšovi i tu novostavbu na poli, na pohodlný rodinný domek.

Kronika – strana 214

Je to stavba z cihel, izolovaná a z celým příslušenstvím, i ústředním vyhříváním. Na tento stav byla upravena v r. 1958.

Rodinný domek čp. 51 je nyní majetkem rodiny Zemanovi. Úvodní část předních místností je dřevěná ze složených hranolků 10x10 cm, z vnitřku pobitá rákosem a omítnutá. Z venku je pobita dvoubarevným eternitem. Tento původní dřevěný domek byl koupen jako montovaná stavba od tesařského mistra z Dolních Královic p. Kadlečka a postaven na staré bývalé cestě, která zůstala jako oblouk mimo novou silnici, která zde byla postavena v letech 1928-1931 a v té době byl zde postaven tento dřevěný domek. Druhá polovina domku je nově přistavěna v roce 1932 a to 2 místnosti, koupelna a veranda. Zdivo je z cihel a tvárnic.

Připomínka kronikáře

Popis a struktura chalup a novějších rod. domků byla zpracována na počátku roku 1982, pravdivě podle některých starých záznamů a ze zachovaných pamětí občanů. Proto i jména majitelů domků a jejich obyvatel, se vztahují k tomuto roku 1982, neboť s postupem času se budou jejich jména a majitelé měnit.

Zápisy zpracoval a zapsal kronikář Stanislav Žáček

Kronika strana 215

Oslava MDŽ se letos neuskutečnila

Letošního roku 1982 nekonaly tradičně místní ženy ve spolupráci s místní organizací ČSČK oslavu Mezinárodního dne žen. Tato akce se roztržila tím, že členky JZD uspořádaly tuto oslavu společně s členkami družstva obcí Hulic a Sedmpan v klubu požárníků v Sedmpanech. Tato společná akce byla uspořádána pod záštitou JZD a jen pro členky družstva. Nevýhodou však byla ta okolnost, že nebyly pozvány i ostatní ženy, neboť pohoštění a celkový projev se vztahoval jen na členky JZD a to přineslo určité roztržení nálady tohoto svátečního dne všech žen. Z této situace vzešlo mnoho nespokojenosti a připomínek. Cituji ty podstatné: Když jsme nyní jedna obec a jedno JZD, proč by se takováto akce nemohla zorganizovat ve spolupráci s MNV společně pro všechny ženy a tedy i pro společnou radost všech. Zdá se, že slova mužů vyřčená na těchto oslavách, která napovrch vyjadřují ta velká uznání a lásku k ženám, jsou skutečně jen povrchní a oslavy jen nutnou formalitou v závodech. Vždyť tento svátek má být společnou radostí a společnou mezinárodní manifestací za mír a jednotu lidstva na celém světě.

Dlouhá zima a pozdní jaro

Jak již víme ze zápisu v kronice z minulého roku, přihlásila se zima již 22 října dávkou pěkné vrstvy sněhu. A po celé zimní období neměla snahu trochu zmírnit svoji vládu. Muselo se stále vydatně topit a do jara ubylo mnoho zásob. Ještě 30 dubna byly po celý den bohaté sněhové přehánky. Dosud studená zem jen pomalu ukazovala očekávanou zeleň ozimů.

Kronika – strana 216

Při dobrém využití několika příhodných dubnových dnů dokázali zemědělci provést jarní setí a připravit půdy pro sázení brambor. Začátkem května se oteplilo, několikrát zapršelo a příroda ožila natolik, že začátkem června již začala senoseč. Mnohokrát jsme si pak připomínali moudrosti starých zemědělců, že příroda si vždycky pomůže sama. A nyní budeme sledovat jaká bude úroda na polích.

Jarní práce a situace na polích

Stav ozimů po jarní inventarizaci u našeho JZD na ploše 590 ha, není v současné době uspokojivý jak konstatuje hlavní agronom ing. S. Foixt, stále dochází k poškození porostu ranními mrazíky, a proto bylo provedeno potřebné ošetření pro zlepšení stavu. Plán osevu jařin byl splněn do 18 dubna i za nepříznivého počasí. Bylo zaseto 450 ha ječmene jarního, 161 ha ovsa, 80 ha pšenice jarní, a zasázeno 58 ha brambor do 22 dubna bylo též zaseto 100 ha lnu a 100 ha jetelů.

Změna majitelů chalupy čp.23 v Dubějovicích

V květnu roku 1982 došlo k dohodě o prodeji chalupy čp. 23, jejímž majitelem byl dosud Stanislav Hataš. On sám tuto zdědil po svých rodičích a byl dosud svobodný ještě ve věku 55 roků. Z důvodu onemocnění nohou mu závod Blanické strojírny ve Vlašimi jako svému zaměstnanci poskytl ubytování ve Vlašimi, a aby nemusel denně dojíždět 15 km do zaměstnání a 15 km zpět. Proto se rozhodl chalupu prodat. Novými majiteli se stali manželé Oldřich a Soňa Brožovi bydlící ve Vlašimi. Jelikož obytné místnosti potřebují vnitřní úpravu, zahájili manželé Brožovi ihned jejich renovaci. Úřední odhad chalupy byl stanoven na 33 000 Kčs. Přiléhající zahrada náleží k chalupě.

Kronika – strana 217

Suché a teplé počasí a sklizeň sena

Již počátkem května začala příroda trpět nedostatkem vody. Až do této doby si půda držela vláhu po sněhovém roztátí a jařiny i ozimy a tráva na loukách se rychle vzpamatovaly. Seno narostlo normálně a pěkné slunečné počasí urychlilo včasnou a kvalitní sklizeň sena, která byla skončena do konce června. Přesto však naše JZD Trh. Štěpánov sklídilo jen 36% z celoročního úkolu. Vedoucí pracovníci se spoléhají na druhou seč, na otavy. Avšak od sklizně sena nastalo sucho a sluncem vyprahlá zem neskýtala valné naděje na otavy, měli v JZD velké starosti, jak zajistit krmení pro svoje stáda skotu. Jaké následky přinesou horké dny a sucho, poznáme na přírodě později.

Aktivita důchodců

V poslední době se vyskytují diskuse, že naše vláda musí upravit zákon o prodloužení věkové hranice k nástupu do důchodu. Ovšem jsou to diskuse neopodstatněné a důvodem má být skutečnost, že velká část důchodců je ještě fyzicky zdatná, mnoho důchodců chodí dále do práce a přitom pobírá starobní důchod. Měl jsem možnost opatřit si seznam důchodců v naší obci Dubějovicích a též seznam důchodců, kteří ještě chodí do zaměstnání. V současné době, tj. v druhé polovině června 1982, žije v Dubějovicích 37 důchodců, kteří pobírají starobní důchod. Z tohoto počtu jich 14 pomáhá v místním JZD. Pomáhají v rostlinné výrobě. Jinak není ani jeden pracovník mladší před důchodem v této výrobě. Ošetřování lnu, pletí a jednocení řepy, což se dělá jen v kleče na kolenou, sbírání kamene na porostech a ještě mnoho jiných prací venku, není vůbec záviděníhodná práce a družstvo je jim za ní vděčno, neboť ji dělají jen důchodci.

Kronika – strana 218

Postřeh a kritika občanů

Přestože družstevníci mají mnoho výhod ve společném hospodaření, chovají se ke svému chlebu velmi macešsky. Tak začíná dopis, který obdržel kronikář od jistého občana, aby je publikoval přímo u JZD nebo v okresních novinách „Jiskra“.

Pisatel pokračuje: Dnes již všichni víme jak je třeba úzkostlivě hospodařit s každou hmotou, která se vyrobila na poli. Ale najdou se ještě takoví, že jim na tom vůbec nezáleží, ale jen když mají včas výplatu a hodně tučnou. Nemohu přejít bez povšimnutí například traktoristy, kteří zajišťují krmení. Viděl jsem nad obcí sekát řezačkou jetel na vozy, které nijak neodpovídají úpravě pro tento účel. Nejdříve se plní vůz od zadu. Toto zadní čelo je nízké a polovina jetelové řezanky padá přes vůz zpět na pole. A než je vůz naplněn tak jedna třetina řezanky je rozházena po poli. A kolik je to škody, nad tím se nikdo nezamyslí. A nyní další jev. Od jara se převáží sláma ze stohů ke kravínům a to z Dubějovic do Hulic, nebo ze Sedmpan do Dalkovic a druhý den zas opačně a tak se plýtvá jak pohonnými hmotami, mzdou a hlavně tou slámou, která je hlavním předmětem převážení. Velký traktor veze 3q slámy špatně naložené s nízkými postranicemi vozu a 2 q cestou poztrácí. Podle silnice a v obcích jsou hromady slámy jako v senoseči kopek sena na loukách. Při takovémto hospodaření už nepůjdem na žádnou brigádu při úklidu slámy, když se s ní takto hospodaří. Tím končí dopis rozhněvaného občana a já kronikář mu nemám za zlé. Byl jsem přítomen na členské výroční schůzi družstva a v diskusi jsem obdržel dopis citoval. Po mém zveřejnění dopisu nastal šum mezi družstevníky a současně také vyjadřování souhlasu o pravdě tohoto počínání.

Kronika – strana 219

Později jsem byl sám mile překvapen a rád to konstatuji, že od té doby již nebyly nikde vidět ty nápadné hromady slámy kolem silnice
Kronikář St. Žáček

Žně r. 1982

Tak jako několik posledních roků, tedy i letos odjeli na počátku července z našeho JZD 4 kombajny na Slovensko, podle předem smluvené dohody na pomoc žním do obce Petrova Ves , okres Senica. Tohoto roku nemělo naše družstvo potřebu odvetné výpomoci od zmíněného družstva jako v předcházejících létech, neboť naše ostatní kombajny započaly se sklizní již 12 července a počasí bylo pro sklizeň velmi příznivé. Podařilo se žně zvládnout vlastní mechanizací již 25 srpna, což byl rekordní čas oproti dřívějším létům. Kontrolou a výpočty byla zjištěna ztráta 5%, čehož bylo příčinou přezrání obilí na posledních sklizených plochách. Sláma byla sklizena do 3 září a 90% jí bylo uklizeno pod střechu. Výnosy obilovin vyšly v průměru na 33 q ha po hektaru. Len byl letos sklizen na 100 %, avšak příčinou jarního sucha, vyrostly poměrně

slabé a krátké stonky a jeho kvalita byla zařazena do čtvrté, poslední třídy. Hrách byl zaset na ploše 20 ha a jeho výnos byl 23 q na ha.. Byl prodán do Peček závodu ZNZ za cenu 600 Kčs za q. Mák byl zaset na ploše 10 ha a jeho výnos byl 7 q po ha.

Trvalá sucha a dobrá úroda

Letošní léto probíhá ve znamení nepříznivě suchého roku. Otavy na loukách zaschly, na polích všechno současně dozrálo, ale výnosy obilovin a brambor se vyrovnaly plánovaným potřebám. A co bylo obdivuhodné, to byla úroda jablek. Všechny jabloně byly přetíženy krásnými a dobře narostlými plody. Proto snad se vyskytl předčasný opad plodů, mnohem dříve před sklizní. Tento opad nebyl na škodu, neboť ubyla váha na sehnutých větvích při dorůstání ostatních plodů. Některé druhy jablek musely být dříve ocesány než obvykle, protože jejich dozrání bylo též ranější. Na všech sadech i zahrádkách je vidět hromady ovoce a výkupny přerušují výkup pro

Kronika – strana 220

nedostatek skladovacích prostorů a zpracovatelské závody nevykupují pro nedostatek veškeré zpracovatelské kapacity. Jablka pravděpodobně shnijí na hromadách, neboť jejich nadměrné množství není možno zkonsumovat.

Pozdní ale dobrá úroda hub

Po dlouhotrvajícím suchém počasí přišlo v září několik deštíků, které z části osvěžily přírodu a blahodárně zapůsobily na lesní půdu, která poměrně štědře vydala svoje dlouho skrývané dary všem nedočkavým houbařům. Největší úroda byla suchohříby hnědého, u nás jmenovaného „panský hříbek“. Dále to byl – kozák-, -poddoubík-, -babka- místy i strakoš jedlý, kozák žlutoporý, neboli máslák, kozák březový a slabě i křemenáč osikový. Hojně bylo i holubinek. Ještě v prvním týdnu listopadu jsem osobně našel košíček panských hříbků u nás v blízkém lese nazývaném „Kopaniny“ a podle občanů z Javorníka ná název „Pustiny“. I v ostatních lesích si houbaři přišli na své. V současné době se houby v lese nezkazí, neboť na všech příjezdových cestách jsou vidět auta houbařů se značkami z několika okresů.

Citelný úbytek některého ptactva

Při podzimním odletu stěhovavých ptáků byl zjištěn velký úbytek zpěvného a užitečného ptactva. Již v častém jaru jsme zjistili malý přílet špačků, neboť

zůstalo v obci hodně budek neobydlených a tato situace trvala po celé léto. I vlaštovky je v poslední době o mnoho méně než bývalo v době, kdy mohly hnízdit v každé chalupě, neboť tam byl vždy nezbytný chlív a ten poskytoval vlaštovkám hojnou muší potravu pro jejich mláďata. Dosud je nejhojnější vrabec obecný, neboť jeho potrava není tak přísně omezena. V mnohem menším množství se vyskytuje skřivan polní. Jeho úbytek má několik příčin. V první řadě je to nedostatek hmyzu na zemi, který je ničen chemikáliemi a protože se živí i z poloviny i potravou rostlinnou, mláďata hynou též po potravě z postřiku chemickými látkami a další příčinou je nedostatek

Kronika – strana 221

úkrytů v přírodě pro dokončení hnízdění. Zmizely meze a remízky a ptáci hnízdí v zemědělských porostech, které dozrají dříve než jsou mláďata vyvedena, zvláště z druhého hnízdění a při sklizni se zničí. To už je úděl přírody, jednomu pomáhat, jiné poškozovat. Na celém bývalém katastru naší obce jsem slyšel v létě jen na dvou místech k večeru volání křepelky polní jejich „pět peněz“. To je též zlomek dřívějšího stavu křepelčích osídlenců. Chocholouš obecný není u nás k vidění. Jeho zmizení nemohu odůvodnit, jen vím, že hnízdil na zemi v trávě a živil se jako skřivan hmyzem a rostlinnými semeny. A je ještě celá řada drobných zpěváků, kteří tuto krajinu opustili.

Včasný nástup na podzimní práce

Z příčin včasného ukončení žní v letošním roce bylo možno dříve zahájit podzimní práce v družstvu. Bylo provedeno včasné zasetí krmných směsek na 90 ha a ozimý ječmen též na 90 ha. Ke dni 24 září se siláží kukuřice a její výnos je 400 q po hektaru. Brambory jsou k tomuto dni sebrány na 60 %. V našem družstvu letos pomáhá při podzimních pracích brigáda 27 studentů z vysoké školy ekonomické a jsou rozmístěni na několika pracovištích. Ubytování jsou přímo v družstvu. Část v Trhovém Štěpánově a část v Souticích. U pozdních brambor je výnos 200 q a u ranných 150 q po hektaru. Podzimní sklizeň díky pěknému počasí rychle pokračuje a taktéž přípravy na setí. Je dobrý předpoklad k včasnému ukončení všech zemědělských prací.

Kanalizace není jen výhoda

Ve chvíli zpracovávání zápisu pro kroniku, slyším z rozhlasu pojednání o ochraně přírody a životního prostředí, které je v současné době celostátně aktuální. Toto pojednání mi bylo okamžitě inspirací, pro popsání funkce

povrchové kanalizace v naší obci. V roce 1976 byla v Dubějovicích provedena v akci „Z“ kanalizace pro povrchovou vodu.

Kronika – strana 222

Je to dobrá věc když při deštích už neteče voda stokami na povrchu přes celou obec. Ale! Při pokládání rour bylo povoleno občanům, připojit si ze svých domácností odpady z umyvadel, koupelen, ze dvorů a podobně. Byla to výhoda když hospodyně nemusely s každou kapkou špíny běžet na dvorek nebo do zahrádky. Avšak bylo zapomenuto, že z východní části obce se bude podle projektu voda a tedy i špína soustřeďovat na návsi v rybníku. Tento rybník slouží od dávna za požární nádrž a vždycky se v něm pěstovaly ryby. I v současné době jsou do něho ryby nasazovány. Nyní v poslední době je z některých spojovacích šachet cítit odporný zápach, který uniká dřevými rošty ven na povrch, kde se chodí. Je proto důvodné podezření, že si někdo bezohledně připojil přepad ze splachovacího záchodu. A tyto všechny odpady se soustřeďují do tohoto rybníka, který slouží několika účelům. Při diskusích o této závadě se vždycky jen říká, že se s tím musí něco udělat.. Milý čtenáři, který čteš tento zápis po delší době od roku 1982, zjisti, zda se opravdu v této věci něco udělalo.

Zapsal kronikář St. Žáček

Stav a životní úroveň občanů v roce 1982

Již v předu kroniky je zmínka o ubývání obyvatel v obci. Tento jev má také svoje příčiny. Uvedu jen některé. Již rozvinutá zemědělská výroba nevyžaduje a ani nemá možnost v současné době zaměstnat všechny pracující v obci. A jiné možnosti zaměstnání zde nejsou. Mladí po skončení základní školy mají velký výběr řemesel a dalších škol na studie, proto, když takto z obce odejdou, jsou pro vesnici již ztraceni a to zcela zákonitě, neboť co by zde dělali. Zřídka se vracejí ti, kteří šli na studie ze zemědělského oboru. A my tuto situaci nemůžeme osočovat kvůli počtu obyvatel. Současný stav obyvatel je přiměřený jak pro zajištění zemědělské výroby, tak i pro ostatní život v obci a zvláště mnohem lépe vyhovuje pohodlnějšímu bydlení, než tomu bylo dříve . Ke konci r 1982

Kronika – strana 223

žije v Dubějovicích 124 obyvatel ve 36 domech. Z tohoto počtu obyv. pracuje 18 občanů v JZD trvale a 13 důchodců s přerušením. Tohoto roku je zde v měsíci listopadu celkem 37 důchodců., 33 občanů dojíždí do zaměstnání mimo obec na různá pracoviště jako :do Blanických strojíren do Vlašimi, do ACHP(agrochem.podniku) Trh. Štěpánov, Elko Trh. Štěpánov, Meliorace Benešov apod. Ostatní obyvatelé jsou studující, školní mládež a předškolní. V každé domácnosti je televizor, i 2 rozhlas. přijímače, nikde nechybí lednička a v kuchyni elektrický nebo plynový vaříč. Prádelna a koupelna je ve třiceti domácnostech. Občané vlastní 21 osobních automobilů a 21 motocyklů. V každé chalupě chovají slepice a téměř v každé králíky pro svoji spotřebu. Ve 23 vykrmují jedno a v některých 2 až 3 jateč. Prasata, též pro svoji potřebu. Ve čtyřech chalupách chovají krávu od níž mimo svoji spotřebu dávají mléko na státní dodávku. Několik družstevníků vykrmuje na smlouvu, i soukromě jatečného býka na státní dodávku. Prodejní cena takového býka za 18 až 20 měsíců je cca 12 000 Kčs. Když hodnotíme úroveň bydlení, docházíme k výpočtu, že na jednu chalupu připadá průměrně 3,4 obyvatele a podle místností v chalupách je to téměř jedna osoba na jednu místnost. Přirovnáme-li rok 1913, neboť známe jeho statistiku, zjišťujeme, že na tehdejší počet obyvatel, připadala 6 i více osob na 2 místnosti. Proto úbytek obyvatel v malé vesnici nekvalifikujeme jako škodlivý, ale úměrný pro všechny naše potřeby včetně pohodlnějšího bydlení.

Zásobování

V Dubějovicích je stále v provozu prodejna „Jednoty“, v níž je možno nakoupit veškeré potravinové zboží, prací potřeby a některé drobné zboží průmyslové. Neprodává se zde maso, jen uzeniny. Prodejna je stále v soukromé budově bývalého hostince „ u Zemanů“. Vedoucí prodejny Dáša Trpišovská vede dál i pohostinství. Je zde instalován telefon jako veřejná hovorna. Prodejní doba je pondělí, středa, pátek a so-

Kronika – strana 224

bota od 7 do 10 hodin. Zboží je dováženo ze skladů z Vlašimi. Po několik roků dojíždí i do naší obce pojízdná prodejna „ masným zbožím“ vždy ve čtvrtek kolem 13 hodiny. Osmnáctkrát denně projíždí přes Dubějovice oběma směry autobus s pravidelnými zastávkami. Jízdní řád je přizpůsoben k pracovní době dělníkům, kteří dojíždějí do zaměstnání mimo obec a taktéž i školní mládeži do

škol. Uhlí je dováženo z uhelných skladů z Vlašimě. Palivové dřevo je dosud možno zpracovat si v okolních lesích většinou polomy, sušiny a vývraty. Starým lidem, kteří si sami nemohou dřevo v lese udělat, prodá palivové dřevo lesní zpráva. Příslušný poštovní úřad máme v Trhovém Štěpánově a doručování denního tisku a ostatních pošt. zásilek je zajištěno každodenně. Místní národní výbor je stále i pro naši obec od 23. října 1976 v Trh. Štěpánově.

Událost o níž mluví celý svět

Dne 12. listopadu 1982 jsme uslyšeli z rozhlasu a televize zvlášť překvapující zprávu, že zemřel nejvyšší představitel Sovětského svazu, Leonid Iljič Brežněv. O této události mluvil celý svět, neboť soudruh Brežněv byl nejjobětavějším zastáncem celosvětového míru a jeho horlivým propagátorem. Byl představitelem největší země našich přátel, která je naší záštitou a hlavní oporou za udržení a zachování míru. Tyto zásady jsou známy každému občanu naší republiky, a proto i v naší malé vesničce byly zapnuty rozhlasové i televizní přijímače a občané sledovali s napětím všechny zprávy o životě velkého státníka jako byl Leonid Iljič Brežněv. Ani v naší vesnici nebude toto jméno zapomenuto.

Zapsal kronikář St. Žáček

Výroční členská schůze požárníků.

V neděli 21. listopadu 1982 v 15 hodin v místním pohostinství zahájili naši požárníci svoji členskou výroční schůzi. Zpráva obsahovala výsledky práce požárnícké organizace za uplynulý rok, a také i její nedostatky. Největším kladem

Kronika – strana 225

Bylo konstatováno, že zásahová jednotka nemusela vyjíždět k žádnému požáru v tomto roce a že je to velkou zásluhou prevence, kterou požárníci provádějí. Dále byla zhodnocena práce na údržbě požární techniky, účast na soutěžích v požárním výcviku, účast na školení preventivní činnosti a na aktivech strojníků a velitelů. Bylo poděkováno členům, kteří se zúčastnily žňových brigád a úklidu slámy v JZD. V evidenci má náš pož. sbor 44 členů včetně těch, kteří se již pro svůj věk nemohou do práce zapojovat, ale členy chtějí být dále. Byla provedena volba nového výboru. V těchto volbách nenastala žádná změna a byl schválen do nastávajícího údobí starý výbor tohoto složení:

Filip Miroslav – předseda

Trpišovský Vladimír – místopř.

Vinš Miroslav – velitel

Filip František č. 8 – zást. velitele

Vinš František ml. – jednatel

Vošický Jiří starší č. 17 – pokladník

Vinš Václav č. 35 – strojmistr

Polivka Jan – ref. pro prevenci

Vošický Josef č. 42 – ref. pro mládež

Dále byl předložen plán práce na příští rok a byl přijat. Tohoto roku nebyl přijat žádný nový člen. Bude proveden pohovor se dvěma mladými občany, kteří se do Dubějovic přistěhovali. Je to Frajt Jiří čp. 8 a Račanský Miloslav čp. 45. Bylo vzpomenuo v tomto roce zemřelého dlouholetého člena Františka Vošického čp. 10. Zemřel ve věku 82 roků. Po diskusi, která měla několik ne velmi závažných otázek, byla schůze zakončena s poděkováním všem členům, kteří se v průběhu roku aktivně podíleli na splnění úkolů přijatých na předchozí výroční schůzi.

Zapsal kronikář St. Žáček